

Délibáb

50
FILLÉR

40.
SZÁM

Bulla. Elma
CANDIDA, Pesti Színház
(Inkey hely.)

RÁDIÓMŰSOR
OKTOBER 2-TŐL 8-IG

Munka közben

Cser Károly szobrászművész
legújabb alkotásán dolgozik

Sz
tem
latta
Piri
igaz
jele
ház
A
ját
zsör
any
ráb
(Va
leán
Erz
szik
lán
szk
seg
bel
gaz
véo
mé
dor
igy
lán
a
Bé
lik
(Sz
Me
mé
tes
ÁB

Déliab

Művészeti, Irodalmi,
film és rádió felhívás

Főszerkesztő:

BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

*

XVIII. évfolyam

Budapest, 1944
szeptember 30.

40. szám

*

X MAMA X

Szigligeti-felújítás a Nemzeti Színházban

Szigligeti Ede remek tempójú, nagyszerűen mulattató vígjátéka Vaszary Pírral a címszerepben igazi békebeli szórakozást jelentett a Nemzeti Színház közönségének.

A múlt század közepén játszódó darab meséje a zsörtölődő, veszekedő anyós tetteinek hatósugarában pereg le. Mogoriné (Vaszary Piri), miután leányát, Cilikét (Somogyi Erzs) férjhezadta, igyekszik az árva rokonkislányt, Esztikét is (Nizsinszkij Tamara) főként alá segíteni. Esztike jövődöbelijét meg is találja a gazdag, agglegény ügyvéd, Szegfű Tivadar személyében (Pethes Sándor), de kárhavész minden igyekezete, mert a kislány már régebben szereti a fiatal ügyvédet, Ormi Bélát (Pataky Jenő), Cilike férjének, Ákosnak (Szabó Sándor) barátját. Mogoriné erőszakos természetű elviselhetetlenül teszi az otthoni légkört s Ákos elhatározza, hogy

feleségével együtt elköltözik. Cilike nem merészel ellentmondani édesanyjának s így Ákos egyedül megy el. Esztike kétségbe-

jénél s elhallgatja, hogy Esztike beszélt Ákoskal. Mogoriné vászont Cilike ottfelgett kesztyűjéből magyarázza félre a hely-

Vaszary Piri két arca „A mama”-ban

esésében Ákoshoz fordul segítségért és felkeresi szállodai lakásán. Közben Cili békülni akar és szintén eljön a szállodába. Ugri Miska, az inas (Maklár Zoltán) félrevezeti Cilit, mert elárulja, hogy 'hölgylátogató volt a fér-

zetet. Esztike és Szegfű eljegyzését nem tudják megtartani, mert a menyasszony megszökik. Az inas hírül hozza, hogy Ákosnak ismét hölgylátogatója van, mire az egész társaság a szállodába siet. Későn érkeznek, mert

A mama és leánya (Vaszary Piri és Somogyi Erzsi)

Cili és a férje (Somogyi Erzsi és Szabó Sándor)

A szerelmespár (Nizsinszkij Tamara és Pataky Jenő)

közben már Ormi Béla feleségül vette Esztikét. Végül persze minden jóra fordul: kiderül Ákos ártatlansága és Mogoriné is megbocsát Esztikének.

A kedves, szórakoztató darab Vaszary Piri címszerep-alakításának jegyében pereg le. Nála jobb Mogorinét el sem tudnánk képzelni: szerepformálása hiánytalan művészi teljesítmény. Kifogástalan vígjátéki alakításokat kap-

A szemfüles inas és a vő (Maklár Zoltán és Szabó Sándor)

tunk Somogyi Erzsitől, Nizsinszkij Tamarától, Szabó Sándortól és Pataky Jenőtől. Külön ki kell emelnünk Pethes Sándor remek agglegényét és Maklár Zoltán agyafúrt inasát. Kisebb szerepekben Váradi Gyöngyit, Galamb Györgyöt és Pongrácz Zoltánt láttuk.

Fábr Zoltán rendezése mintaszerű, Varga Mátyás diszletei szépek.

DÁLOKY JÁNOS

Az együttes (Somogyi Erzsi, Vaszary Piri, Nizsinszkij Tamara, Pethes Sándor, Pataky Jenő és Szabó Sándor)

Kállay M

Mióta akiknek Shakesp soruk m ügyneve nak, oly szülnek, pillanat ban ali de sok annak e nem ill szerü d a Nemz színház, szas év mek sze ment si most fe nal „A címü m nek U rendezé egyébk előadás zető játszott ban. K a kívá totta le ezt a zondar: ról — ő kiderül csak a ben, de megáll lyét. művelt tikus, a husz ültetett nyilatka — túlhajto ipardar igényese színmi az, ak kifinom önmagó szabads vonások ságra m módjuk különös ápoll diológu tükrözi bemutat sajnós, liztelel már k

A férfi szíve

Kállay Miklós a Nemzeti Kamaraszínház évadnyitó darabjáról és a színpadi beszéd válságáról

Mióta színház van és vannak direktorok, akiknek nincs módjukban minden percben Shakespeare-eket előteremteni, hogy műsoruk minden darabja remekmű legyen — úgynevezett műsortöltelékek is előfordulnak, olyan színpadi mestermunkák is képződnek, amelyek éppen az akkori közönség pillanatnyi igényeit elégítik ki. Ezek általában aligha tartanak egynéhány évtizedig, de sokszor bevált sikernek bizonyulnak, annak ellenére is, hogyha a szerző homloka nem illatozik a műzsák csókjától! Ilyen-

szerű darabbal kezd a Nemzeti Kamaraszínház, ahol a huszas évek egyik remek szereposztásában ment sikerét újítják most fel. Paul Raynal „A férfi szíve” című művére készülnek Uray Tivadar rendezésében, aki egyébként az első előadás idején a vezető férfszerepet játszotta a darabban. Kállay Miklós, a kiváló író fordította le annakidején ezt a francia „szezonarabot”, amelyről — úgy látszik — kiderült, hogy nemcsak a huszas években, de 1944-ben is megállja még a helyét. A rendkívül művelt író és kritikus, aki különösen a huszas években sok külföldi darabot ültetett át magyarra — a következő érdekes nyilatkozatot adta a Délibáb olvasóinak:

— Ebben a darabban ninesenek ugyan túlhajtott finomságok, de azért drasztikus ipardarabra valló vonások se zavarják az igényesebb szemlélőt. Igazi francia társalgási színű „A férfi szíve”, olyan értelemben az, ahogyan a francia nyelv, mint a legkifinomultabb csevegő és érinkezési forma önmagától kínálja. Mennyi báj, mennyi szabadság, mennyi könnyedség lengi be a felvonásokat, ahol a társalgásnál mélyebb drámaiságra nem igen nyílik alkalom, de legalább módjuk lesz a mi színészeinknek is végre már különös gondot fordítani a tisztá beszédre, az ápoll nyelvezetre, a természetességből álló dialógusok vállására. A tisztá beszéd legjobban tükrözi a színjátszás lényegét, az emberi lelket bemutató színész belsejét. A mi színészeink, sajnos, rosszul beszélnek, a magyar nyelv tisztelgésben tartása helyett a nyelvet sokszor már kifecamítják. Ebből a szempontból tehát

jó hatást ez a különben közepes értékű francia „szezonarab”.

— Milyen volt az eredeti szereposztás?

— Odry játszotta a férjfélszerepet, aki tudvalevőleg rendkívül sokat küzdött eredendő beszédhibája ellen. Nem a kavicsot szájába vevő Démoszthenész esete volt az övé, de akik beszélni hallották, tudják, milyen finom árnyalatokat tudott véghezvinni pusztán a hangsúlyok és szótagolások okos beosztásával. A társalgás, a csevegés, a könnyed dialógusok változtatása csupa könnyedség és természetesség

s a mostani szereplők Odry, Várady Aranka, Tökés Anna egykori példáját kell, hogy kövessék és akkor nem hagynak kívánnivalót maguk után. Uray Tivadarnak, aki a bemutatókor Odry mellett a másik főszerepet játszotta — nagy feladat hárul vállaira, — mert azok az érzelmi körmönfonságok, amelyek ebben a darabban vannak, nagyon uralkodóvá válhatnak, ha a francia társalgás mélyebb harmóniai és finomabb hangszerelése nem uralkodik a szereplők beszédében.

A magyar nyelv zenéje letagadhatatlanul megvan, esztétikai szabadság lengi át s tudja fűszerezni még a köznapi szóváltást is. A francia csevegést kell most visszaadni a mi gazdag és kifejezésben igazán nem szegény nyelvünk segítségével. Itt az ideje bizonyítani már újra, hogy a magyar beszéd is telve szellemes vonatkozásokkal, harmónikus hatásokkal és hogy sohasem válik nehézkessé!

A magyar színpadi beszéd válsága idején annál inkább érdemes meghallgatni Kállay Miklós figyelmeztetését, mert színészeinkre elmúlt századok hagyománya bírta rá a csodás és szent magyar nyelv ápolását, mint egyetlen kincsünket. S ezt ma annál inkább őrizni kell, mert a válságban lévő egész világot szavak áradatával lepték el. A magyar színészeknek úgy kell végre beszélniük, hogy a lélek tüzes nyelve lobogjon beszédükben. Reméljük, hogy még a Kállay Miklós bemutatta fenti darab előadása is elég lesz számunkra, hogy bebizonyítsák a magyar nyelv csodás versenyrekelését a francia társalgással!

Közreműködők:
Szelezcky Zita és Lukács Margit

Az újságíróknak igényb e kell vennie a modern technika minden esz közét, amikor összeköttetést akar találni Szelezcky Zitával. Pedig Zita egyáltalában nem bújdosik el az emberek elől, csak éppen jól kihasználja szabad idejét és hatalmas sétákat tesz a csendes budai hegyekben.

— Keressenek meg ma délután az Ördög-
orom környékén — csicsergi a telefonba, amikor találkozót kérünk tőle. — *Meglepetést tartogalok számukra, nem leszek egyedül.*

Nem csekély kíváncsisággal vesszük fényképszünkkel együtt nyakunkba a meredek budai vidéket, ahol alig-alig jár ember. A lejtő alján egyszerre csak feltűnik két karcú női alak: az arany-
szőke Szelezcky Zita és mellette a legkitűnőbb kon-

Egy kis szépítés a hegymászás után

traszt: az éjfélete Lukács Margit. Egymás kezét fogva szaladnak felénk, mint két gondtalan, játékos gyerek.

— *Nekem az ilyen magános kirándulás mindennapi szórakozásaim közé tartozik* — meséli lelkendezve Szelezcky Zita, — *de ma sikerült Margitot is rávennem, hogy hagyja ott azt az undok, lármás Pestet és tartson velem.*
— *Hát ami azt illeti, nem nagyon kel-*

Kettesben

lett engem sem rábeszélni — veszi át a szót Lukács Margit, — *mert én is budai bennszülött vagyok és nagyon-nagyon szeretem legszűkebb pátriámat.*

Megpróbálunk kíváncsiak lenni és megkérdezzük őket, mi adja a témát budai sétájukhoz.

— *Ó, semmi hivatalos mondanivalónk nincs egymás számára, csupa magántermészetű dolgot tárgyalunk meg* — feleli kettőjük nevében Zita.

— *Mi ketten különben évek óta a legjobb barátaink vagyunk, együtt végeztük az Akadémiát és együtt kezdtünk szerepelni a Nemzetiben is. Ha azóta külön uton is működünk, a magánéletben a legszorosabb kapcsolatokat tartottuk fenn.*

— *Most különben ez az állapott is megszűnt* — jegyzi meg

Keeskeetés mint programon kívül szám

— Tudod, Margitkám! — súgja Zita

— Hidd el Zitám! — válaszol ugyancsak súgva Margit

Lukács Margit, — hiszen Zita visszajött hozzánk a Nemzeti Színházba. Mindketten tele vagyunk reményekkel és ambícióval, mert Kovách igazgató úr nagy és komoly szerepeket ígért a jövő szezorra.

— Nem jelent Szelezcky Zita visszatérése konkurrenciát? — kérdezzük Lukács Margitot.

— Ugyan, hogy gondolj ilyeneket — utasítja vissza a „vadászt”. — Zitara szüksége van a színháznak, ő nem beszél sem az én, sem senki más szerepköréről.

— És ami a jó — ezt nagyon kérem, írja meg — vág közbe Szelezcky, — senki sem akarok kiintrikálni a Nemzetiből, aki ilyen hisz rólam, beteges képzelődés áldozata.

— No de hagyjuk ezeket a komoly dolgokat most és élvezzük az arany szabadság utolsó napjait, ilyenkor legjobb, ha nem is beszélünk a színházról — tereli el a beszélgetést hivatalos formájától Lukács Margit. — Nézd Zita ezt a gyönyörű kilátást! — mutat a messze-ségben alattunk elterülő pesti háztenger felé és máris magával húzza Zitát egy kuglóro terrasra. Kis ideig gyönyörködünk a remek panorámában, majd a hölgyek indítványára megpihenünk egy árnyas fa alatt.

Rövid pihenés után hazafelé vesszük az irányt, miközben kis társaságunk néhány taggal bővül. Az útmenti réten egy háromtagú kecskesalád legel, Margit és Zita persze nem tudja megállni, hogy sajátkezűleg meg ne essese őket. A kecskefamilia érthető jóindulattal fogadja közeledésüket és csakhamar kölcsönös jóviszony fejlődik ki a Nemzeti Színház tagjai és az Állatkert kúrtagjai között.

Művésznőink nehezen hagyják ott a kecskesaládot, de már későre jár az idő, sietni kell haza. Néhány remek turistaprodukció után meg is érkezünk Szelezcky Zita villájához, ahol — csodák csodája — berregő motorú taxi vár ránk, hogy a kirándulás pesti résztvevőit hazaszállítsa.

— A viszontlátásra — integet utánunk Szelezcky Zita, amíg kedvesen mosolygó arcát el nem nyeli a távolság, s bennünket Lukács Margittal együtt egy kellemes, hangulatos kirándulás emlékével repít hazafelé a kocsi.

Kollár Endre

Ott jártunk iskolába...

Hazafelé...

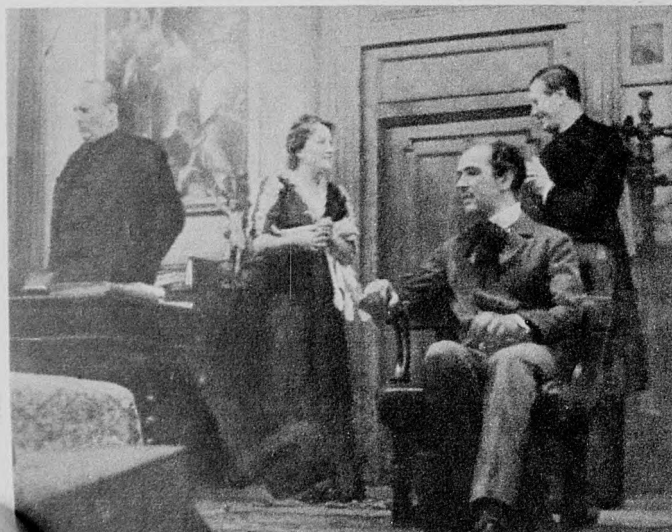

A lelkész és felesége (Lehotay Árpád és Bulla Elma)

Candida

Idénykezdés a Pesti Színházban

Ugy látszik nincs igaza Frank Harrisnak, Bernard Shaw legeredetibb életrajzírójának, aki Shaw élénk helyeslése közben már régen megjegyezte, hogy a torzonborz ír cinikus darabjai nem jutnak be a halhatatlanság zöld ligetébe. Itt van ez a Candida, amely első szavától az utolsóig magán viseli a shawi bukfenek elgondolkoztatóan mulatságos bélyegét, itt van és le tudja kötni a bombázásoktól szétzilált idegzetű néző figyelmét még napjainkban is, amikor pedig

ezer kisebb gondunk is nagyobb annál, hogy mi történik egy férfias prédikátorral, ha házitűzhelyénél megjelenik egy lírai hangokat pengető tücsök s a ház asszonya meghökkenítő elevenséggel figyel fel erre a montmartrei danára. Mi lenne a különös varázs ebben a Shawnál már megszokott vékonyka mesében, ahol a derék anglikán lelkész kinos dilléma elé kerül, mert a házába fogadott gyenge verseket fabrikáló tizenyolecves költő kijelenti, hogy szerelmes a lelkész feleségébe, a tündéri Candidába, akinek szerény véleménye szerint nem a retorika kék hullámain ringatózó pap, hanem egy eszményi férfi, egy költő mellett van a helye. A lelkész először kenetteljesen prédikál, majd méregbe gurul és pofozni akar, de rádőbben arra, hogy vannak helyzetek, amikor a prédikáció és a pofon egyformán hamis eszköznek bizonyul. Kétségbeesésében a férfiak eszes módján rábizza a megoldást feleségére, Candidára. Candida elfogadja a megbízást és dönt. A külső látszat szerint a versek mámorában élő költő a gyengébb s a pozícióval, ranggal, férfias erőktől duzzadó férj az erősebb. Candida tehát a gyengébb mellé áll — a férje mellé, aki a valóság légváraiban él s nem a költő mellé, aki a légvárok valóságaiiban majd biztosan kibírja első szerelmének csatlódását is.

A Candida legszebb bizonyíték arra, hogy a színpadon nincs okvetlenül szükség a túlokos dramaturgok által rigorózusan megkövetelt külső események kulisszamegingató sorozatára. Elég az is, ha valaki olyan élesen látja a lelkeket, mint Shaw és olyan zsenialitással ki is tudja fejezni mindazt, amit látott. Felületesen neve-

A lelkész, a feleség, az ifjú költő, a segédlelkész (Lehotay, Bulla, Benkő, Pálóczy)

tünk
lemi
mora
ságo
Nem
ték
Cand
kón
fogja
hogy
tobá
asszo
Cand
erről
ben,
soly
tiszt

csü
dol
férj
tet
röl
kez
hig
fen
elo

Az

tünk Shaw ötletein, szellemi tűzijátékán, holott humorá mögött az örök valóságok, a salakmentes igazságok aranyérce csillan. Nem szellemes színpadi játék, hanem klasszikus mű a Candida, amely minden időközön keresztül szemükbe fogja csapni a férfiaknak, hogy milyen végtelenül ostobák, amikor egy igazi asszonnyal kerülnek össze. Candida tiszta lélek, aki erről akkor vall a legszebben, amikor férjének mosolygva mondja, hogy tisztaságát, hűségét, be-

Candida és a költő (Bulla és Benkő)

Candida a lámpással (Bulla Elma)

csületét ócska rongyként dobná el, ha nem kötné férjéhez a szeretet. Szeretetről beszél, nem szerelemről s míg férfi él, szégyenkeznie kell az erősebb nem híg morálja miatt, amely fenkölt prédikációinak, lírai elomlásának maszkja mö-

Az udvarló, a feleség, a férj a Candida-paródiában (Benkő, Bulla, Lehotay)

gött mindig sanda gyanúval nézi a szeretetet s míg férfi — csak a szerelemben hisz, a szeretet csupán amolyan aggkori biztosítás nála.

Jó volt hallani ezt Shawtól, nem kell sajnálni a két felvonás okozta kizökkenést izzó perceink gondjai közül. S különösen érdemes meghallgatni, megnézni Candidát vitéz Benkő Gyula játéka miatt. Tizen-nyolc éves költője egyetlen árnyalat hiánya nélkül tökéletesen olyan mint Shaw elképzelhette ezt a síró, fiatal lázadót, aki valóban úgy lebeg a földi hazugságok és a hagymailat felett, mint egy praerafaelita angyal. A fiatal színészek némelyike vérével, idegszálaival érzi Shawt és tanítását. Benkő ezek közé tartozik. Lehotay lelkésze a darab legszebb perceit hozza a színpadra s ha kissé erősebb, gesztusait lefaragja ő is, tökéletes lesz. Bulla Elma klasszikus játékkultúrája a darab végé felé bontakozik ki igazi fényében. Sivó Mária eltúlozza az érzékeny vénkisasszony-gépirólány szerepét. Kevesebb külsőséggel többet tudna adni. Sármágy Miklósnak nincs segítségére gondos, de kissé erőszakolt maszkja. Pálóczy László rövid szerepében megnyerő.

A Candida után bemutatott egyfelvonásos — a darab frakkos paródiája, — sok derűs pillanatot szerzett a Lehotay—Bulla—Benkő-hármaszal a közönségnek.

GYÖRGY LÁSZLÓ

Álarcos lovag

A Forumban minden nap táblás házak jelzik az olasz filmgyártás izgalmas történelmi filmjének nagy sikerét. A magyar közönség jól ismeri a népszerű férfifűszereplőt, Amadeo Nazzarit, aki ezzel az új filmjével még jobban hozzáférközt a kalandos-filmeket kedvelő közönség szívéhez. A mozgalmas jelenetek romantikával átszőtt képei, a film érdekes meséje, a kítűnően kiválasztott szereplők igazolják az „Álarcos lovag” nagy közönségsikerét.

RAJCZY LAJOS: Lélekben mindig fiatal maradok

Az új színházi évad legjobb kritikáját eddig Rajczy Lajos kapta. Estéről-estére nagy sikert arat a Nemzeti Színházban, a „Nagyúr” Kurkut kán szerepében és nemkülönben nagy a sikere a most futó „Első” c. filmben.

Ez a két egyidejű elismerés Rajczy Lajosra irányította a figyelmet. Öltözőjében kerestük fel a „Nagyúr” előadása előtt, hogy megkérdezzük tőle, mit jelentett számára ez a két nagy siker.

— Örül a kettős sikernek? — adjuk fel az aktuális kérdést.

— *Természetesen nagyon boldog vagyok* — mondja, miközben két ferde mongol szemöldököt ragaszt szemé fölé. —

A boldogságom szeptember hó 15-én kulminált, e napon volt ugyanis az „Első” bemutatója és a „Nagyúr” főpróbája. A két szerep erősen ellentétes jeladatul elé állított, a filmen egy emberiebb magyar jellemet, a színdarabban egy ázsiaiisan démoni figurát alakított.

Rajczy Lajos az a színész, aki egyedül színpadi teljesítményeivel vonja magára a figyelmet, különben nagyon keveset tud róla a nyilvánosság. Meg is kérjük, ismertesse eddigi működését.

— *Hat év óta vagyok a Nemzeti Színház tagja, és mint jellemszínész a legkülönbözőbb feladatokat kaptam. Voltam fejedelem és cigány, professor és földműves, főpap és apagyilkos. Legkedvesebb szerepem a Sasfiók Flambeauja volt és legnagyobb vágyam, hogy egyszer III. Richardot eljátszhasam.*

— Mi a magyarázata annak, hogy fiatal ember léteire többnyire öreg embereket alakít?

— *Igaz, hogy csak harminc éves vagyok, de mint jellemszínész jóval idősebb vagyok saját koromnál. Valóban sok öreg szerepet játszottam már, de mégis úgy érzem, hogy sohasem fogok megöregedni lélekben, mint ahogy sohasem voltam igazán fiatal. Egyébként a közelmúltban ért egy harmadik öröm is: a Főváros színészszövetségét nyertem meg. Ennek a díjnak főleg erkölcsileg nagy a jelentősége, mert sok pályázó közül esett rám a bizottság választása.*

— Kik tekint színészi mintaképének?

— *Kit is tekinthetnék mást, mint boldogult Odry Árpádot, egykori tanáromat. Tőle tanultam meg a színpadi ábrázolás alapelemeit és az egyszerű, tiszta magyar beszédet. Az ő tanításához hű akarok maradni, mert nála jobb mesterem sohasem lehet.*

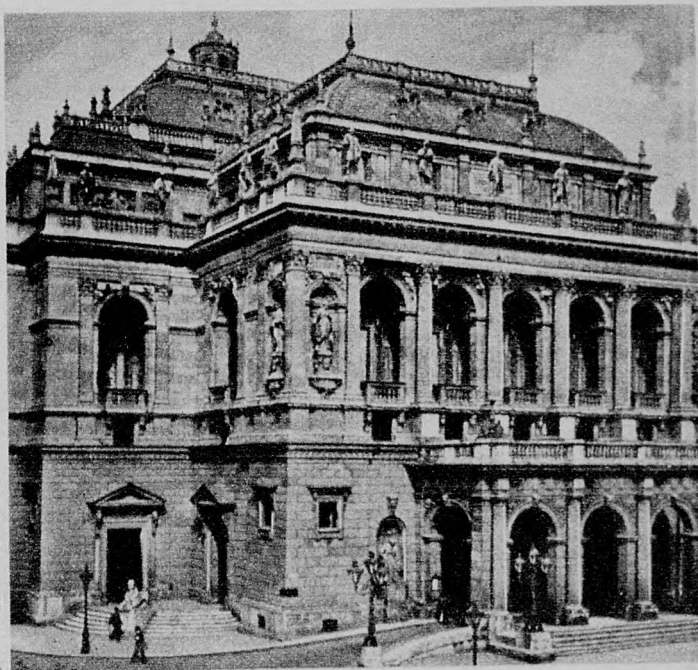
Hatvanéves az Operaház

Több mint egy félszázada, pontosan hatvan esztendeje kezdte meg előadásait a magyar királyi Operaház és ez alatti a hosszú idő alatt olyan értékes művészi teljesítményt produkált, hogy jogosan érte el mai, európai színvonalát. Ezernyolcszázötven-négy szeptember huszonhetedikén nyitotta meg ünnepi műsorral Operaházunk kapuit és az első előadáson magyar szerző, magyar muzsikája zengett fel a zenekarban. Erkel „Bánk bán”-ja dobogtatta meg a nyitóelőadásban a szíveket s ez az előadás nemcsak az Operaház karrierjének nyitányát jelentette, hanem indítója volt azóta páratlan fejlődésnek indult nemzeti zenekultúránknak is.

Hatvan évvel ezelőtt a Bánk bánban Bartolucci, Pauli, Hajós, Maleczkyné, Odry és Láng énekelt Gertrud királyné, Ottó, Bierrach, Bánk bán és Melinda szerepét. A Bánk bán azóta több mint száz előadást ért meg operaszínházunkon és külföldre is elkerült, ahol felismerték és kellőképpen méltányolták nemzeti operánk kimagasló értékeit. A mostani jubileum feligyekszik újítani a hatvan év előtti kezdés hangulatát s ezért ugyanazt a műsort hozza ma is a közönség elé, mint amellyel hatvan esztendővel ezelőtt a kapukat megnyitották. A Bánk bán és a Lohengrin egy-egy fel-

Erkel Ferenc

vonása játszódott le az ünnepi est közönsége előtt.

Báró Lukács Miklós, a magyar királyi Operaház új, fiatal igazgatója nagy lendülettel és tehetőséggel igyekszik folytatni azt a műsorpolitikát, mely Operánknak mai hírét és rangját nemcsak Európában, de a tengereken túl is biztosította. A jubileumi nyitó előadás után két héten keresztül magyar szerzők művei kerülnek előadásra s a jubileumi év további műsorában is igen nagy szerepet biztosítanak a mai magyar muzsikuskárdának.

Gy.

II

Báró Lukács Miklós,
az Operaház igazgatója

KÉPES HÍRADÓ

Lázár Mária játsza a rádióban az „Anyja fia” című hangjáték főszerepét

Székely Judit első filmszereplése után, mint a magyar Danielle Darrieux-re figyelték fel a filmesek

Színházainkban teljes iramban megindult a munka. A Nemzeti és a Pesti Színház után e héten ismét két színházunk nyílja meg kapuit. A Vígyszínházban megkezdik a „Mesebeszéd” előadásait, az Új Magyar Színházban pedig megtartják az „Utcai ismeretség” premierjét.

A „Szókimondó asszony-ság” végleges szereposztása: Dayka Margit, Ajtay Andor, Jávor Pál és Kovács Károly.

Október elején mutatják be a Nemzeti Kamaraszínházban Paul Raynal „A férfi szíve” című da-

Dr. Tasnady László, a kiváló zongoraművész és dalszerző nagy sikerrel szerepelt a rádióban

rabját. A rendező és főszereplő Uray Tivadar. A másik három főszereplő

Fábian Eszter, Halász Géza és Sándor Iza.

„Hurra, itt a szerelem!” címmel kerül színre a Fővárosi Operettszínházban Zsigray Julianna és Fries Károly diákoperettje néhány héten belül. A darab főszereplői: Fedák Sári, Vaszary Piroska, Puskás Tibor, Kertay Lili és Csikós Rózsi.

A Madách Színház már csak rövid ideig járassa az „Ártatlanok”-at. Az új darab Gerhard Hauptmann „Berndt Róza” című értékes drámája lesz, amelynek próbái már javában folynak. A Hauptmann-bemutató külön érdekessége, hogy a főszerepet Kiss Ferenc játssza benne s ugyan-csak ő vállalta a dráma rendezését is.

A Vidám Színházban október első felében mutatják be a „Romeo és Piroská”-t. Főszereplők: Fábry Éva, Sennyei Vera, Rácz Vali és Nagyajtay György.

Erdélyi Mihály pénteken este nyílja meg a Józsefvárosi Színházat a „Pérez nem boldogít” című da-

Barabás Sári, Littassy György, Nagypál László és Rubányi Vilmos a Zeneakadémián egy hangfelvételen

rabból. Ugyancsak pénteken nyitja meg kapuit a másik színháza, a Kisfaludy is a „Cserebogár”-sárga cserebogár”-ral.

A kassai rádió hullámhosszán szeptember huszonnyolcadikán olvasták fel György László „A herceg útrakél” című érdekes, finomhangulatú elbeszélését.

Végleg eldőlt a Royal Varieté sorsa. Az új bérlő Tasnády József, a Népvarieté igazgatója.

Szilassy László végleg meggyógyult, így tehát sor kerül Gárdonyi „Annuská”-jának felújítására. Női főszereplők: Szelezky Zila és Szörényi Éva.

A zenei körökben sokan gratuláltak Szabó Béla, okleveles zenetanár, az Operaház zenekarának tagja házasságához. A népszerű fiatal művész Szarka Margit OTBA tisztviselőnőt vezette oltárhoz.

Kamarás Gyula az idei évadra Szalay Károly társulatához szerződött. A társulat jelenleg Sopronban állomásozik.

Az Ujpest—Mávg futballmérkőzés egyik izgalmas jelenete. Eredmény: 4:3

A MAC őszi versenye: a 800 méteres síkfutásban Marosi győzött

Színház, zene és műkedvelőszínpad a budapesti tűzoltóknál

Budapest székesfővárosának ezekben a pillanatokban a legfontosabb szerepet betöltő munkaközössége, a tűzoltóság, amelynek keretében a mai nehéz helyzetben is megnyilatkozik a műkedvelés színelőadásokban éppúgy, mint szavaloestekben, humoros, tréfas műsorok rögtönzésében.

Kevesen tuáják ugyanis, hogy a kunutcai tűzoltólaktanyában gyönyörű terem áll rendelkezésére a tűzoltóknak, hogy a rendkívüli munkájuk elvégzése után néhány percre összegyűljenek és elfáradt idegeiket némi szórakozással könnyebb pillanatokkal pihentesék ki. Ebben nagy szerepsére az is közreműködik, hogy a légoltalmi előadásokra berendelték között igen sok olyan foglalkozású ember is akad, aki polgári életében igen közel áll, vagy éppen benne van a művészetek valamelyik ágában. Amikor évekkel ezelőtt Kiss Lajos tűzoltófőparancsnok átvette a főváros és az or-

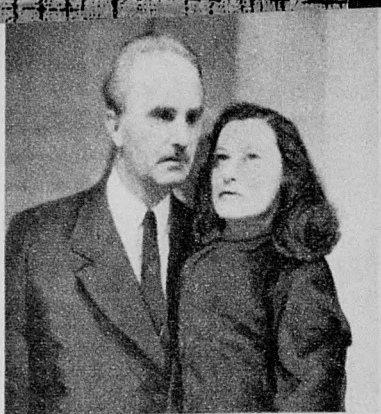
szág tűzoltásának modern szellemű vezetését, akkor gondja volt arra is, hogy a korszerűbb alapokra fektetett tűzoltó-gárda ne zárkozzék el az igényes műkedveléstől sem, hiszen az idők kezdetén a színházművészet is ilyen forrásokból fakadt. A magyar tűzoltók egyesületi életüket színvonalas előadásokkal is felvirágoztatták s aki néhány alkalommal résztvehetett estjeiken, nagy lelki gazdagodással hagyhatta el a meleg szellemű, bensőséges életű tűzoltólaktanyát.

Próbakörúton

a Nemzeti Kamaraszínházban,
a Vígszínházban,
az Új Magyar Színházban
és a Vidám Színházban

Uray Tivadar és Sándor Iza, Fábrián Eszter és Halász Géza a Nemzeti Kamaraszínház Idénykezdő darabjának, „A férfi szívé”-nek a próbáján

Delly Ferenc és Kelemen Éva, Mihályi Ernő és Turay Ida a Vígszínházban a „Mesebeszéd” próbája közben, premier előtt

Hajmássy Miklós és Fényes Allee az Új Magyar Színházban Tóth Miklós „Úteal Ismeretség” e. darabjának utolsó próbáján. A teljes társulat náthásan, de sikert jölő bizakodással áll a fotografus gépe elé.

A Vidám Színházban sok halogatás után végre elkészül a „Rómeo és Piroska”. Kertész Dezső és Fábry Éva, Nagyajtay György és Rácz Vili próba közben

ERD
H606
a n
gostó
Zolta
Kedd
„Cau
szim
Pesti
Szerd

Nap

6.30
7.00
Után
8.00
vák
8.30
10.00
10.10
ráb
11.10
11.30
A03
szer
12.00
ms
Után
kar
12.30
12.50
1.25
1.30
2.00
zen
2.30
2.45
3.45
Fló
4.10
nyá
Vá
4.45
4.55
kar
du
D

A DÉLIBŐB RÁDIÓJO

(Műsor: október 2-től 8-ig)

ERDEMES MEGHALLGATNI

Hétfő, 9.00: Erdős Jenő tart a magyar irodalom kimagasló egyéniségéről, Ambrus Zoltánról előadást.

Kedd, 5.55: Bernard Shaw „Candida” című nagyszerű színművét közvetíti a rádió a Pesti Színházból.

Szerda, 4.05: Felolvassuk dr.

Marék Antal „Romantikus házasságok az irodalomban” című érdekes előadássorozatának második előadását.

Csütörtök, 10.20: A budapesti rádió átveszi a német birodalmi rádió „Halhatatlan muzsika” című közvetítését, amelyen ez alkalommal Sebastian Bach művek kerülnek előadásra.

Péntek, 4.30: Az október 6-i

nemzeti gyásznap napján az Operaház „Hunyadi László” előadása kerül közvetítésre.

Szombat, 8.20: „Száll az ének szájról-szájra” címmel színesen összeállított hanglezeműműsort kapunk.

Vasárnap, 6.40: Molnár Kata „Őszi szerenád” c. idilljét közvetíti kitűnő szereposztásban a Studióból a rádió.

BUDAPEST II. MŰSORA EGÉSZ HÉTEN:

Naponta délután 5.00-től 5.30-ig és vasárnap reggel 8.30-tól 9 óráig hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

A KISÉRLETI ADÓ „GONDŰZŐ DERŰ” MŰSORA 415.5 m.:

Hétköznap egész héten 6.30—8.30 óráig, vasárnap 3—4-ig.

RÚDAPEST I.

6.30: Üzen az otthon.

7.00: Hírek. Közlemények.

Utána: Reggeli zene.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

8.30: Szórakoztató zene.

10.00: Hírek.

10.10: A rádiózenekar műsorából.

11.10: Kedvelt szalonzenekarok.

11.40: Miklós testvér. Könyg Antal előadása Svájce védőszenlőről.

12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.

Utána: Mursi Elek cigányzenekara muzsikál.

12.40: Hírek.

12.50: Művészelemek.

1.25: Időjelzés.

1.30: Honvédeknek üzennek.

2.00: Szekesfővárosi Tűzoltózenekar.

2.30: Hírek.

2.45: Egy óra könnyű zene.

3.45: Kukoricafosztóka. Hajós Elemér előadása.

4.10: Mária Terézia I. honvédegyalozred zenekara. Vezényel Várhalmi Oszkár.

4.45: Időjelzés. hírek.

5.55: Magyar hárfá — magyar hant. Gyulai Pál. Közreműködik dr. Szász Károly és Reméno-

H É T F Ő

Sándor (ének). Lanton kísér: ifj. Babrik János.

5.45: Magyar nóták.

5.55: A honvédelmi minisztérium légoltalmi esportfőnökségének közleménye.

6.00: Tabányi Mihály együttese.

6.20: A per. Góbbé-jelenet. Irta Nyíró József. Rendező Flosszu Zoltán. Személyek: Simó Laji, székely gazdaember — Bihary József; Az asszony, felesége — Dajbukát Ilona; Vitos Pál dr., ügyvéd — Forgách Antal dr.; Kisasszony — Kibéri Klára.

6.35: A rádió operettszínpadán. Részletek. Suppé: Bocaccio című operettjéből. A mesét Vaszary Piri mondja el. Személyek: Beatrice — Farkas Ilonka; Fiametta — Gyurkovics Mária; Izabella — Máthé Jolán; Poronella — Pirkás Lillán; Bocaccio — Gere Lola; Lotteringhi — Szabó Miklós; Pietro — Nagypál László; Leonetto — Cseh Béla; Scatza — ifj. Toronyi Gyula; Lambertuccio — Malczky Oszkár. A rádiózenekar és a Földényi énekegyüttest, id. Stephanides Károly

vezényli. Rendező A. Balogh Pál

8.00: Hírek.

8.20: Beethoven: G-dur zongoraverseny (zongora: Szegedi Ernő, az Operaház zenekarával vezényli Sergio Falloni).

9.00: Egy emberöltő magyar írásai. Erdős Jenő előadása Ambrus Zoltánról.

9.20: Weidinger Edé szalonzenekara. 1. Losonczy Lajos: Idill a Balatonon; 2. Németh Amadé: Bolero; 3. Munkel: Szerenád; 4. Buffo: Tempo.

9.40: Hangszerek, hangulatok.

1. J. S. Bach: Prelude és allemand (gitar: Segovia); 2. Francoeur: Siciliano — Rigaudon (hegedű: Varga Tibor); 3. Debussy: cisz-moll toccata (zongora: Grainger); 4. Albeniz: Híres spanyol szerenád (gordonka: Gaspar Gassado); 5. Boellmann: Toccata (orgona: Edouard Commette).

10.00: Hírek.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Mindenből egy keveset. Közreműködik Marjay Erzsébet, Lászlóffy Margit, Stefániai Imre, a Légierők zenekara, vezényel Doroszai Károly, a Rádiózenekar Fridl Frigyes, a Szekesfővárosi zenekar Csilléry Béla vezényletével, Roósz Emil szalonzenekara és Farkas Béla cigányzenekara.

11.45: Hírek.

BUDAPEST I.

6.30: Üzen az otthon.
 7.00: Hírek. Közlemények.
 Utána: Reggeli zene.
 8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
 8.30: Séta Operettországban.
 9.30: Magyar zeneszerzők félórása. Közreműködik Perényi Gabriella (ének) és Szerdahelyi László (hegedű). Zongorán kísér Veress Nándor.
 10.00: Hírek.
 10.10: Délelőtti muzsika.
 11.40: Szüret Gősejében. P. Takács Ince előadása.
 12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.
 Utána: A rádiózenekar műsorából. 1. Doppler Ferenc: Két huszár, nyitány (vez. Fridl); 2. Hubay: Keringőparafraíz (hegedű: Kiss Ferenc); 3. Fucsik: Téli viharok, keringő (vez. Fridl); 4. Eilenberg: Négy kis zenedarab; 5. Oscheit: Cigánytanyán, induló; 6. Ganne: Északi hangok, mazurka; 7. Schmidt—Hagen: Táncoló teababa; 8. La Zwanzinotta (4—8-ig, vez. Bertha). Közben
 12.40: Hírek.
 1.25: Időjelzés.
 1.30: Honvédeink üzennek.
 2.00: Szalontós.
 2.30: Hírek.
 2.45: Rendőrzenekar. Vezényel Bánfalvi Miklós. 1. Bánfalvi Miklós: Forgács József, in-

K E D D

duló; 2. Huszka: Erzsébet, nyitány; 3. Thomas: Mignon, ábránd; 4. Müller Károly: Kuruc szvit; 5. Bánfalvi Miklós: Pozsonyi lakodalom, egyveleg; 6. Harangozó Tamás: A vig pásztorfü; 7. Ruttkay Aladár: Terike, keringő; 8. Várhalmi Oszkár: Induló.
 3.45: Gyermekdelután. Erdőkirály kihallgatást ad. Irta Fáy Anna. Előadják a gyermekszereplők Harsányi Gizi vezetésével.
 4.10: A Rádító kamaragyüttese. Tagjai Gémes Irén, Páricsy Pál, Szigeti Ferenc, Nováki László, Frank Lajos.
 4.15: Időjelzés, hírek.
 4.55: Gyóni Géza verselből előad Gárdos Kornélia.
 5.10: Bach: d-moll toccata és fuga (zenekar).
 5.20: Német hallgatóknak.
 5.55: Candida. Közvetítés a Pesti Színházból. Misztérium három felvonásban. Irta G. B. Shaw. Fordította dr. Körmöczy László. Rendező Sármási Miklós. Személyek: Morcell tiszteltes — Lehotay Árpád; Candida, a felesége — Bulla Elma; Marchbanks — v. Benkő Gyula; Burgess, Candida apja — Sármási Miklós; Proserpina —

Sívó Mária; Mill, segédlelkész — Pálóczy László; II. Az imádó és a férj. Szatira egy felvonásban. Irta G. B. Shaw. Rendező Sármási Miklós. Személyek: A férj — Lehotay Árpád; A feleség — Bulla Elma; A költő — v. Benkő Gyula.
 8.00: Hírek.
 8.20: Hallgassák meg kérem új műsoromat. Jámbor László énekel, zongorán kíséri Zoltay Nándor.
 8.40: Bessenyei György. Csery Clausner Mihály dr. előadása.
 9.00: Esteledik, alkonyodik... Vattai Szabó Gyula magyar nótákat énekel, kíséri Pertis Pall cigányzenekara. Dalok: Esteledik, alkonyodik, népdal; Dankó: Most van a nap lemenőben; Lement a nap a maga járásán, népdal; Kodály feldolgozása: Erdő mellett estvelédtem; Áts Tivadar: Szegény legény, vándor legény; Rég elhúzták már az esti harangot (Petőfi verse); Pénteken este, szombat este, népdal; Este van már, késő este, népdal; Esteledik, alkonyodik, népdal.
 9.40: Táncoló billentyűk.
 10.00: Hírek.
 10.10: Hírek német nyelven.
 10.20: Nagy mesterek — örök művek.
 11.45: Hírek.

BUDAPEST I.

6.30: Üzen az otthon.
 7.00: Hírek. Közlemények.
 Utána: Reggeli zene.
 8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
 8.30: A rádiózenekar műsorából.
 10.00: Hírek.
 10.10: Balettérszletek.
 11.00: Kamarazene.
 11.40: A Hunyadiak műveltsége. Kolumbán István előadása.
 12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.
 Utána: Könnyű zene — könnyű percek. 1. Zakál Dénes: Rodostó, nyitány; 2. Kéler Béla: Údvölzet hazámhoz, magyar tánc (rádiózenekar, vezényel Fridl); 3. Bolváry Ferenc: Egyveleg a Nők harca című operettből; 4. Lehár: Egyveleg a Paganini című operettből; 5. Hlatky Endre: Hallgató; 6. Losonczy Dezső: Zombori megyebál (4—6-ig rádiózenekar, vez. Bertha István). Közben
 12.40: Hírek.
 1.25: Időjelzés.
 1.30: Honvédeink üzennek.
 2.00: Művészelemzések.
 2.30: Hírek.
 2.45: Farkas Béla cigányzenekara muzsikál.

S Z E R D A

3.25: Ejtőernyős leventéink országos táborában. A közvetítést vezeti Veress László.
 3.35: Magyar zeneszerzők félórása. A Rádiózenekart vezényli Soltész Lajos. 1. Erkel: Hunyadi nyitány; 2. Liszt: VI. rapszódia; 3. Viski János: Két tánc.
 4.05: Romantikus házasságok az Irodalomban. II. rész. Marék Antal dr. előadása.
 4.25: Liszt: Consolations (Rádiózenekar, vezényel Vincze Ottó).
 4.45: Időjelzés, hírek.
 4.55: Benedek Ernő: Magyar szerenád (Budapesti Hangverszenyekart vezényli Michnay Ödön).
 5.10: Assisi szegénykéje — az ember, a szent. Bevezeti P. Varga Teodori tartományi főnök. Közreműködik Szörényi Éva, Farkas Ilonka, Jámbor László. Zongorán kísér Kiszely Gyula.
 5.40: Honvédek műsora.
 6.40: Világpoltikvai kérdések — vélemények.
 6.50: Száz piros rózsza... Részletek Fries Károly operettjéből. Az összekötőszöveget írta és

rendezi Kiszely Gyula. Elmondja Szemere Vera. Személyek: Anna — Szilvási Margit; Lontay — Solthy György; Ágnes — Farkas Ilonka; István — Palotás Imre; Lola — Fejes Teri; Gábor — Veszel Pál; Ilke — Szepesi-Stowasser Irén; Ruber — Kertész Dezső. Közreműködik a Földényi énekegyüttes és a Rádiózenekar. Vezényel id. Stephánides Károly.
 7.45: Kik is azok a székelyek. Orbók Attila csevegése.
 8.00: Hírek, lóversenyeredmények.
 8.20: Halhatatlan muzsika. A német birodalmi rádió műsorából. Haydn hangverseny. 1. C-dúr vonónégyes (Császárnégyes, Schneiderhahn vonónégyes); 2. Katonaszimfónia (G-dúr), Bécsi Filharmonikusok, vezényel Clemens Krauss.
 9.20: Műteremsarok. Radnóti Kovács Árpád festőművészt látogatja meg szombathelyi műtermében Budiuszky Sándor.
 9.30: Nótáénekesekünk műsorából.
 10.00: Hírek.
 10.10: Hírek német nyelven.
 10.20: Szórakoztató zene.
 11.00: Háromnegyedóra — háromnegyedütemben.
 11.45: Hírek.

BUDAPEST I.

- 6.30: Üzen az otthon.
 7.00: Hírek. Közlemények.
 Utána: Reggeli zene.
 8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
 8.31: Szórakoztató zene.
 9.00: Se szó, se beszéd — muzsika.
 10.00: Hírek.
 10.10: Operagyöngyök.
 10.40: Szórakoztató zene.
 11.40: A szerző. Thury Zoltán elbeszélése.
 12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.
 Utána: Klasszikus operettrészletek.
 Közben
 12.40: Hírek.
 1.25: Időjelzés.
 1.30: Honvédelnk üzennek.
 2.00: Veress Károly cigányzenekara muzsikál.
 2.30: Hírek.
 2.45: Diákhírek.
 3.00: Halk melódiák.
 3.15: Egy dunántúli kislgazda udvarán. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.
 3.25: Benes Gyula zongorázik.
 1. Raff: A fonóány; 2. Chopin: Hangversenytanulmány; 3. Horváth Attila: Pásztor-dal; 4. Járay István: Szonett.
 3.40: Gárdonyi Géza: A hópehely.
 4.00: Mozart: c-moll adagló és

BUDAPEST I.

- 8.00: Fohász. Szózat. Reggeli zene.
 8.50: Hírek.
 9.00: Egyházi ének és szentbeszéd a belvárosi főplébánia templomból.
 10.00: Református istentisztelet.
 11.15: Evangélikus istentisztelet a Deák-téri templomból.
 12.20: Magyar zenekari muzsika. 1. Liszt: Tasso gyásznapja (rádiózenekar, vez. Rajter Lajos); 2. Mikus-Csák István: Elégia (rádiózenekar, vez. Rajter Lajos); 3. Isov István: Katakomba (rádiózenekar, vez. Rajter Lajos); 4. Dohnányi: Szimfonikus percek (operaházi zenekar, vez. a szerző); 5. Volkmann—Rajter: Visegrád, zeneképsorozat; 6. Viski: János: Szimfonikus szvit (rádiózenekar, vez. Rajter Lajos).
 Közben
 1.00: Október 6. Lukinich Imre dr. egyetemi tanár előadása.
 1.45: Időjelzés, hírek.
 2.00: Kodály: Psalmus Hungaricus, 13. mű (Rösler Endre Forrai-kórus, vezényel Ferencsik János, Operaház zenekara).
 2.25: Liszt: Funérailles (zongora: Dohnányi Ernő).
 2.35: Örök magyar sors. Közreműködik Abonyi Géza és

CSÜTÖRTÖK

- fuga (K. 546). Adolf Busch kamarazenekara.
 4.10: Időszórú baromfityész-tési tanfésadó.
 4.35: Palotás Imre dalokat énekel, kíséri a rádiózenekar Bertha István vezénylésével.
 1. Sándor Jenő: Álmodó Tiszapart; 2. Lehár: Volt nekem már száz babám; 3. Zeller: Nagyapám még ifjú volt.
 4.45: Időjelzés, hírek.
 4.55: Nótafalnk virágai. Utry Anna és Ignáth Gyula magyar nótákat énekel, kísér Horváth Janesi cigányzenekara.
 5.25: A magyar humor gyöngyszemel. Jókai Mór: Katonadolog című elbeszélését felolvassa Kabók Győző.
 5.35: Gerard Laboche dalokat énekel, kíséri Roosz Emil szalonzenekara. 1. Deneke: Add nekem a mosolyodat; 2. Loewe: Régi dal; 3. Claret: Igen, kicsikém; 4. Olivieri: Várlak én; 5. Olasz népdal: Tiritomba; 6. Bixio: Térj vissza; 7. Buday Dénes: Rózsalevél; 8. de Fries Károly: Májusban.
 6.10: Német hallgatónknak.

- 6.40: A chanson királynőt. Tiszay Andor előadása hanglemezekkel.
 7.30: Handel és Ravel hárfaműveket játszik Molnár Anna. A Rádió kamarazenekarát vezényli Rajter Lajos. 1. Händel: B-dur verseny; 2. Ravel: Bevezetés és allegro.
 8.00: Hírek.
 8.20: A Rádiózenekar műsorából. 1. Farkas Ödön: Nyitány; 2. Liszt: Rohaminduló; 3. Mosonyi Mihály: Nászinduló az Almos című operából; 4. Volkmann—Buttykay: Három magyar zenevázlat; 5. Laurisn Miklós: Részletek a Toldi című bábjáték zenéjéből; 6. Paksy József: Egyveleg az Uri világ című film zenéjéből.
 9.35: Szerenádok.
 10.00: Hírek.
 10.10: Hírek német nyelven.
 10.20: A német birodalmi rádió műsorából. Közreműködik a Bécsi Filharmonikusok zenekara Hans Knappertsbusch vezénylésével és Wilhelm Schneiderhahn (hegedű). J. S. Bach művek. 1. Brandenburgi verseny (No. 3., G-dur); 2. a-moll hegedűverseny (Schneiderhahn); 3. D-dur szvit.
 11.15: Szórakoztató zene.
 11.45: Hírek.

PÉNTEK

- Pataky Jenő. Összeállította Dövényi Nagy Lajos.
 3.35: A szabadságharc seregszemléje. Vitéz Berkó István előadása. Közreműködik a Budapesti Honvédelem zászlóalj zenekara, vez. Pongrácz Géza.
 4.25: Hírek.
 4.30: Hunyadi László. Az Operaház előadásának közvetítése a M. kir. Operaházból. Dalmi három felvonásban. Szövegét írta Egressy Béni. Zenéjét szerlette Erkel Ferenc. Vezényel Ferencsik János. Rendezte és átdolgozta Nádasy Kálmán és ifj. Oláh Gusztáv. Személyek: V. László magyar király — Rösler Endre; Cillei Ulrik — Maleczky Oszkár; Hunyadi László — Laczó István; Hunyadi Mátyás — Kováts Jolán; Gara, Magyarország nádora — Hámory Imre; Mária, a leánya — Gyurkovics Mária; Szilágyi Erzsébet, Hunyadi János özvegye — Báthi Anna; Rozgonyi — Szomolányi János; Hadnagy — Mally Győző; Egy nemes — Oláh Ferenc.
 Az I. felv. után kb.
 5.25: Csak egy éjszakára... Lehotay Árpád verseket mond.

- A II. felv. után kb.
 6.40: Nagyjaink a századok tükrében. Rákóczi. Ujházy György előadása. Közreműködik Somlay Artur.
 Kb.
 8.00: Hírek, sportközlemények.
 Utána
 Sportközlemények.
 8.30: Késő ős van... Koréh Endre énekel, zongorán kíséri Földes László. 1. Kaecsh: Késő ős van (Endrődi Béla verse); 2. Clement Károly: Titkos ős (Forbáth Sándor verse); 3. Bertha István: Őszi levél (Szabó Miklós verse); 4. viski Igyártó Zoltán: Ősz; 5. Tarnay Alajos: Ősz utója.
 9.00: Liszt: Requiem. Közreműködik Jámor László, Litty György, Laczkovich János dr., Rösler Endre, Szabó Miklós, Budai Dalárda és fuvőegyüttes, vezényel Ádám Jenő.
 10.00: Hírek.
 10.10: Hírek német nyelven.
 10.20: Magyar zeneszerzők tél-órája.
 10.50: Bihari és Lavotta művek. A Budapesti Hangversenyzenekart vezényli Pongrácz Zoltán.
 11.20: Liszt: Hungária — szimfonikus költemény (Operaház zenekara, vezényel báró Lukács Miklós).
 11.45: Hírek.

BUDAPEST I.

- 6.30: Űzen az otthon.
 7.00: Hírek, Közlemények.
 Utána: Reggeli zene.
 8.00: Hírek német, román, szlovák, rusz és szerb nyelven.
 8.30: Muzsikáló múlt.
 9.30: Könnyű dalok.
 10.00: Hírek.
 10.10: Florent Schmitt: Salome tragédiája (zenekart vezényli a szerző).
 10.40: Filmdalok.
 11.10: Géze Barnabás zenekarának műsorából.
 11.40: Szülők iskolája, Réhelyi Oszkár beszél az érzékeny gyermekről.
 12.00: Harangszó, Fohász, Himnusz.
 Utána: Művészlemezek. 1. Wagner: Walkür — Tüzzarázs (berlini állami opera zenekara, vezényel Karl Elmendorff); 2. Bizet: Carmen — Torreador dala (Glámbor László); 3. Pergolesi: C-dúr szonáta (cembalo: Coradina Mola); 4. Debussy: Cadizi lány, ária (Szabó Honka); 5. Schumann: Vándordal (Franz Völker); 6. Fuhay: Venezia (hegedű: Albert Ferenc); 7. D'Albert: Hegyek alján, keltós (Margarete Bäumer és Gerhard Hirsch); 8. Richard Strauss: Rózsalovag, keringő (berlini filharmonikusok).
 12.30: Hírek.

BUDAPEST I.

- 8.00: Fohász, Szózat, Reggeli zene.
 8.50: Hírek.
 9.00: Unitárius istentisztelet a Koháry-utcai templomból.
 10.00: Református istentisztelet.
 11.00: Egyházi ének és szentbeszéd a Szent Dominok rendi plébániatemplomból.
 12.15: Az Operaház zenekarának műsorából. Közben
 1.00: Vasárnap esti séta, Díszszeghy Miklós előadása.
 1.45: Időjelzés, hírek.
 2.00: Hanglemezek. 1. Beethoven: Egmont, nyitány (szimfonikus zenekar, vez. Mengelberg); 2. Mozart: Szóktetés a szerályból, ária (Szabó Lujza); 3. Verdi: Rigoletto, ária (Jussi Björling); 4. Chopin: Balesodal (zongora: Károlyi Gyula); 5. Wagner: Nürnbergi mesterművelők — Fieder-monológ (Hans Hotter); 6. Charpentier: Luise, ária (Ninon Vallin); 7. Zakál Dénes feldolgozása: Északi népdal (hegedű: Janesim Ferenc); 8. Mascagni: Parasztsücsület — Husvéri kórus (Emmy Beldendorff és berlini állami opera kórusa); 9. Bizet: Carmen, keltós (Barbara Kemp és Tino Palliera); 10. Liszt: 11. magyar rapszódia (szimfonikus zenekar).

SZOMBAT

- 12.50: Folyamcrök (úvószene-kara, Vezényel ifj. Friesay Richard. 1. Friesay Richard: 69. jubileumi diszinduló; 2. Kaszner: Búcsúzó vadász, 1 nyitány; 3. Fígedy Sándor: Magyar páncélosok, induló; 4. Ruzinkó Nándor: Ml hoz a szél keletről; 5. Komzák: Vig induló, egyveleg; 6. Noack: A kis helyőrség, intermezzo; 8. Lauri Näre: Finn lovassági induló.
 1.25: Időjelzés.
 1.30: Honvédeink üzennek.
 2.00: Hlászny Béla-együttes.
 2.30: Hírek.
 2.45: Mindenből mindenkinek. Közreműködik Laczó István, Laczovich János dr., Laurism Lajos, Ország Tivadar, Orvath Júlia, Rösler Endre, Osvald Károly vezénlyésével, a rádiózenekar Fridl Frigyes és Vince Ottó vezénlyésével és Pertis Jenő cigányzenekara.
 4.00: Száz évvel vissza az idő kerekén. Seta az első pesti Tárlaton. A közvetítést vezeli Budinszky Sándor.
 4.10: Weher: Euryanthe, nyitány (zenekar).
 4.20: Hangképek innen — onnan.

- 4.45: Időjelzés, hírek.
 4.55: Német hallgatónak.
 5.25: Matóley Margit és László Imre magyar nótákat énekel, kíséri Horváth Janesi cigányzenekara.
 6.00: Őszi szellő muzsikája. Klamarik Lóránt verseit elmondja Gosztonyi Márta. Közreműködik Kelly Anna, Szabó Miklós és a Holéczy együttes. A rádiózenekart vezényli Bertha István. Rendező Böhm László.
 7.00: Küllügyi tájékoztató.
 7.10: Vándorfelhők szállnak a nagy égen. Magyar költők a felhőkről, felhők a magyar nótában. Összeállította Kondoi Kiss Jenő. Közreműködik Timár József, Simonffy Margit, Liffasy György, Oláh Kálmán cigányzenekara.
 8.20: Száll az ének szárjáról szájra.
 9.20: Mesterművek — mesterekkel. 1. Beethoven: Leonora, nyitány. Bécsi Filharmonikusok; 2. Debussy: Egy faun délutánja, előjáték (Amsterdami Concertgebouw zenekar, vez. Mengelberg); 3. Ravel: Keringő (Brüsszeli Conservatoire zenekar, vez. Piero Coppola).
 10.00: Hírek.
 10.10: Hírek német nyelven.
 10.20: Ki mit szeret?
 11.45: Hírek.

VASÁRNAP

- 3.00: a) Védekezés a mezei pöcök ellen; b) Tehenek fertőző tüdőbetegségei.
 3.45: Meseshöz. Közvetítés a Vígsházából. Zenés vígjáték két részben. Szöveget Bokay János után írta Somogyi Gyula. Zenéjét Mátrai-Betegh Béla versre szerlette Eisemann Mihály. Rendező Delly Ferenc.
 Az I. felv. után kb.
 4.00: Hírek.
 6.15: Beethoven: G-dúr zongora-hegedűszonáta (30. mű, 3. sz.). Előadja Ditrói-Csibly József és Vegh Sándor.
 6.40: Őszi szerenád. Idill. Irta Mohár Kata. Rendező Csánády György. Személyek: Agnes, pesti leány — Tökés Anna; Médi, vidéki unokahuga — Szörényi Eva; Elvira, Médi edesanyja — Fuzess Anna; Bandi, Médi bátyja — Lázár Gida.
 7.05: Hangképek a vasárnap sportjáról. Beszél Legényei József dr. és Pluhár István.
 7.25: Toki Horváth Gyula cigányzenekara muzsikál.
 8.00: Hírek, löversenyeredmények.

- 8.20: Magyar zeneszerzők felőrája. Filmdalok. 1. Fényes Szabolcs: Nyitány a 28-annál fiatalabb (Budapesti Hangversenyzenekar); 2. Sándor Jenő: Kerek Ferkó — Margyarak szép hazája (Szabó Miklós); 3. Fries Károly: Szíáni macska, Diavirevi (női kar); 4. Vince Ottó: Futótűz — Deryné dala (Szabó Honka és kar); 5. Palmass Oliver: Keltésben, részletek (Budapesti Hangversenyzenekar); 6. Vince Ottó: Futótűz, ária (Szabó Honka és kar).
 8.50: Az igazí. Ambrus Zoltán elbeszélése.
 9.10: Raósz Emil szalonzenekara. 1. Lehár: Drófstól, keringő; 2. Szerdahelyi János: Szerenád; 3. Stolz: Bécsi dal; 4. Ritter: Polka; 5. Sarasate: Andaluziai románc; 6. Ganne: Extase; 7. Jerochnik: Budapesti emlék; 8. Goens: Szerzo; 9. Lehár: Asszonyosyiv; 10. Schumann: Almadozás; 11. Micheli: Dál.
 10.00: Hírek.
 10.10: Hírek német nyelven.
 10.20: Alfred Cortot Chopin műveket játszik. 1. f-moll ballada; 2. Desz-dúr prelúd; 3. Barcarola; 4. b-moll szonáta (35. mű).
 11.00: Szórakoztató zene.
 11.45: Hírek.

REGÉNY. — IRTA: CSOMORKÁNYI PÁL

(1.)

I.

A gyógyszerész-segéd fehér munkaköpenyben ült a laboratórium lépcsőjén s két kis tengerimalaccal játszadozott. A malaccak egy nyitott ládában hancúroztak.

— Pici!... Mici! — nyúlókát hozzájuk a segéd úr s repkénylevéllel birizgálta orrocskájukat. Kicsit sajnálkozott is rajtuk. . . — Tudományunk mártírjai vagytok — állapította meg magában, — a ti gyenge kis malac-véreteként használjuk a Wassermann-vizsgálatoknál. Értitek? Mi?... De legyetek büszkék, Pici, Mici, mert az Ember egészségét szolgáljátok véretek áldozatával. . .

Mormogott, unatkozott magában — de egyszerre fölfigyelt. A gyógyszerészék az udvari szoba ablakát kitérték a tavaszi meleg napfénynek s a szobából most igen érdekes beszélgetés hallatszott ki. A család tagjai uzsonnáztak és vitatkoztak ott bent s most éppen az anya sértődött kérdése hallatszott:

— Remélem, Laci, nem akarsz megint szemrehányást tenni az Ellácska rovására?

Doktor Török Laci közkórházi segédorvos, a patikus fia, indulatos szavakkal felelt:

— De igen! Most megint szemrehányást teszek. Joggal és méltán. . . De mi az, hogy az Ellácska rovására? . . . Ti cselekedtek az én rovásomra, mikor tudtom és beleegyezésem nélkül eladtátok tiszaparti tanyás földünket, eladtátok a kishomoki szép gyümölcsöskertet s még a patikát is megterheltétek bankhitellel, csak hogy kifizethessétek báró Sicherburg Waldemár huszárőrhadnagy úr adósságát, letehessétek a kauciót s Ellácskából mindenáron bárónét csináljatok.

Török Kálmán, a gyógyszerész, emelt hangon vágott közbe:

— Meg kellett ragadnunk az alkalmat, hogy lányunk úri jövőjét biztosítsuk. Ezt be kell látnod, ezt meg kell értened. Mint ahogy biztosítottuk a te úri jövődet is, amikor nagy ügyel-bajjal, sok költséggel kitaníttatunk, diplomát adtunk a kezedbe s állásba protezsáltattunk. Éppen elég pénzünkbe kerültél te is, főleg pesti éveid alatt. Egy kis vagyonba! . . .

— Hagyd papa — nyögött közbe Törökéné.

De Laci most méginkább dühbe gurult.

— Bárcsak soha ne is lettem volna orvos! Hát elképzelhető ennél valami alábbvaló foglalkozás? A kórházi szolgálat idegfejesztő órái s állandó permanencia a kétesjövedelmű magán-praxisban! . . . Inkább lettem volna én is patikus! Ez aztán valóban nem igényel sem szellemi, sem fizikai megerőltetést! . . . De, amint nagyon jól tudjátok, minden vágyam, minden szép álmom az volt, hogy ha már leszolgáltam a kórházi éveket, szabadóráimban kikocsizhassak a tanyára, vagy a gyümölcsösbe, s a feles föld jövedelmével, vagy a haszonbérrel emeljem az élet-standardomat, amit bizony mint orvos, magasra nem igen emelhetek. S most: fuccs! Mind-ezt elfújta a rangkorság szele! . . .

Felkacagva folytatta:

— Esküvő után Ellácskánk a pesti, soproni és bécsi új rokonoknak ilyen névjegyet küldött: báró Sicherburg Waldemárné, született tápai Thevrevk Ella! Nemességet és előnevet adományozott magának, jó öreg paraszti Török nevüket pedig meg-Thevrevkesítette. Csupa komédia, — az én rovásomra!

De most már Törökéné hangja is haragosan csördült:

— Szégyeld magad, Laci! Ezt az ostoba névjegyhistoriát te eszelted ki, egyedül te magad. Te beszélted rá Ellát, hogy így meghamisítsa a nevét! Erről tehát jobb, ha többé soha nem szólsz egy szót se. . . Ami pedig a tanyai koczikázásokat s a sztenderdedet, vagy mifenét illeti — folytatta megenyhült szavakkal, — abban könnyen részed lehet, hiszen Imre Zsuzsikába vagy szerelmes, van annak földje vagy négyszáz hold, s nem hinném, hogy kikoszarazna, ha megkérné a kezét.

Percnyi csend után Laci gúnyosan tagolt szavai hallatszottak:

— Jegyezd meg magdnak, mama, hogy szerelmi igényeim jóval nagyobbak, mint Imre Zsuzsi

Zsuzsikára tett, kevése epéjét megzavarta. De világoskék szeméről mindjárt ellebbent a ború, amint a kinyitott utcai ajtóban legkedvesebb barátját, Jávor Jancsi újságíró pillantotta meg. A kis fekete legény egyidős volt vele, még alig nagykorú, de már nemcsak riporter, hanem szépírói sikerei is voltak: pesti lapok is közölték novelláit, talán állás is kaphatott volna már valamelyik fővárosi szerkesztőségben, de ő nemigen készülődött elfelé Sárhelyről. Szerette szülővárosát, ezt a csendes és méltóságos nagy parasztfélszket, amely talán a világ minden más pontjánál jobban és biztosabban őrizte kebelén az egyszerű és örökkévaló életet.

— Szervusz, Jancsikám! Isten hozott!

— Az ördög pedig mindjárt elvisz... Csak azt jöttem jelenteni, hogy a Tisza kertjébe ki-
rakták a leándereket, estére benézhetnek oda egy-két pohár szatymazira. Hányra jöhetsz oda,
cimborám?

— Nyolcra már kint leszek a sétatéren. Járjunk egyet előbb.

— Jó. Tornyai Gyurka is szolt, hogy velünk tart.

— Örülök neki.

— Hát akkor Isten veled, Richárdkám. Szaladok a szerkesztőségbe, még nem írtam ma
semmit...

S már el is szlelt.

A lakásból Török Kálmán, a gyógyszerértulajdonos, lépett ki a patikába, jólöltözött, magas,
sovány férfiú, kopasz homloka alatt kissé álmos szemekkel. Igen fürgén mozgott még s fiatalosat
mutatott, bár évei szerint hatvan felé közeledett. — mint tréfásan mondani szokta: mindjárt
Galgahévízen leszünk...

— Nos, folytathatjuk a munkát, Richárd öcsém? — kérdezte.

— Készséggel, Kálmán bátyám.

Beléptek a laboratóriumba s amit órával előbb abbahagytak, most tovább kotyvasztották
a különféle zsíros és illatos anyagokat. Török jókedvvel jelentette ki:

— Híres-nevezetes muskátli-krémnünk még jobb lesz, mint eddig volt, majd meglátod. Még
gyorsabb hatású és tökéletesen ártalmatlan.

— Ősszel lesz ennek keletje, amikor a menyécskék és lányok négerbarna bőrrrel bejönnek
télire fehéredni a városba a tanyákról, a városi hölgyek között pedig sokan a túlzott napozástól
elfrontott bőrrrel jófajta kenőcsöt keresnek.

— Hát a Muskátli-krémnél jobbat Párizsból se kapnának, ezt garantálom... Aztán púderünk
is van, kitűnő; csak sokat kell belőle készítenünk, mert ma is kaptam rendelést, egyszerre há-
rom drogériától. Nagy üzletet remélek ebből is.

— Lesz is. Folyton több és több kell itt, kenőcs is, púder is — szolt Richárd, s egyszerre
megállt kezében a munka. Maga elé nézve, folytatta: — Érdekes, csak egy hölgyről tudom biz-
tosan, hogy nem használ arcára, kezére semmit.

(Folytatjuk)

Nőkről a nőknek

ŐSZTŐL — TÉLIG

A tél küszöbén a divat mindig célszerűbb, a körvonalak egyszerűek, természetesek lesznek. A legegyszerűbb modelleket is előnyösen egészítik ki a különféle színből és különböző technikával kötött ujjak, előrészek és díszítések. A ruhák szabása általában alkalmazkodik a kabátok körvonalához, így igen sok „kabátruha” készül különböző színű vastag „valódi” műrostos anyagból. Az utóbbi műanyagból kosztümök is készülnek egyenes szabással, a szoknyán és a kabát vállrészén tüzdelt díszítéssel. Általában a kevés anyagot, az egyenes szűk szabást különböző ötletes díszítésekkel igyekeznek pótolni. Egyik pesti szalonunk előszeretettel gyártja az őszi és téli „dirndli”-ket, melyeket kabát nélkül lehet viselni, színes kötött kesztyűvel és harisnyával. A sportos jellegűt majdnem minden szalon megtartja nemcsak a délelőtti, de bármely alkalmi ruhánál is.

Nagykockás sportkosztüm színes pulloverrel

Anna Mária, Budapest. Barna szövetjét zöld kötött ujjakkal és előrésszel kombinálja a D. 1. sz. rajz szerint. A ruha felső részét két nagy hamis zsebfedél díszíti, a szoknyán bevágott zsebek vannak. Ha ehhez a ruhához harisnyát is köt, igen jól használható őszi és téli öltözete lesz.

Bujdosó E., Erdliiget. Kiskockás gyapjú szövetjéből bátran varrathat őszi kosztümmöt. A kabát magasan csukódjon

Fekete bársonyruha fekete vagy színes flitterhímzéssel

Barna szövet őszi ruha zöldszínű kötött ujjakkal és előrészsel

kétsor gombolással, négy zsebfelel díszítve. A kabátnál, ha alakja magas, megengedheti a tavalyi hosszúságot, de ha alacsony természetű, akkor a csipő vonaláig érjen.

Kuesera Pálné, Hódmezővásárhely. Ön arra kér, hogy 170 cm hosszú bársonyanyagából tervezzek magának egy színházi ruhát. Egy kis munkával meg lehet oldani, ha a D 2. sz. rajz szerint készítetteti. el. A ruha szoknyáját kissé harangos szabással ajánlom, a felsőrészét és az ujjakat bármilyen más anyagból szabhatja s ezt sűrűn flitterrel kihimeztet, vagy hímezi. A ruha eleje majdnem derékig nyílik. Az öv szintén flitterhímzéssel készül. Ha telik annyi flitterre, hogy a felsőrész elejét végighímezhetné vele, akkor azt ajánlanám, hogy a ruha felsőrészét „lumberjack”-szerűen csináltassa s így a szoknyát még külön is kihasználhatja kis zsorsettblúzokkal.

Krasznay Ágota, Felsőgyöd. Nyári flannelnadrágját alakítsa át téli sínadrággá olyképpen, hogy az a térdtől lefelé kamásniszerűen tapadjon a lábhoz s a talp alatt pánt erősítse a cipőhöz. Bordó kulikabátját viselheti hozzá, amit derékban széles övvel

összefog. Színes pamutmaradékokból kössön hozzá kesztyűt és fejkötőt.

Kínóttam, Székesfehérvár. Kínótt intézeti blúzát ne dobja el, mert olyan anyagot nem tud most beszerezni. Rakott szoknyájának a felhajtását engedjen le egészen és más anyaggal szegje fel. Blúzából csináltasson hozzá egy hátrészsel ellátott széles kantáros felsőrészt, amely alá különböző színű blúzokat viselhet.

Az itt közölt modellek szabásmintája lapunk szabásosztályán megrendelhető darabonként bérmentve 2 pengő 80 fillérért. Cím: Dohány-u. 12. A megrendelésnél a modellek számát kérjük feltüntetni.

A többi kérdésre a jövő számunkban válaszolok. Csabáné F. Apollónia

A haj ápolásáról

A szép haj a női fej egyik legszebb ékesége. Egy nőnek a haját mindig megfelelő gondossággal kell ápolnia. Az egészséges fejbőről naponta 20—30 szál haj hull ki. Ezek a hajszálak azonban pótlódnak. Ha a kihullott hajszálak meghaladják a negyvenötven szálat, akkor már hajhullásról beszélünk.

Az egészséges, jól ápolat haj kellemes illatú, míg a zsíros, korpás hajnak kellemetlen, savanykás szaga van. Ügyeljünk arra, hogy a különböző haztartási munkáknál mindig be legyen kötve a fejtünk, hogy sem a fűzéstől, sem pedig a portól ne járja át hajunkat a különböző szag. A haj ugyanúgy mint a bőrünk, lehet normális, száraz vagy zsíros természetű. A száraz hajat 10—14 naponként kell mosni, míg a zsíros természetű hajat hetenként, jó meleg vízben, lúgos szappannal, legalább háromszor megmosni, utána enyhén ecetes vízzel öblíteni. A legideálisabb citromlével helyettesíteni az ecetet, de ezt sajnos, a háború alatt nem alkalmazhatjuk. Ha fejbőrünk nagyon zsíros, korpás, ezzel már együtt jár legtöbbször a hajhullás, akkor feltétlenül használjunk megfelelő hajszencsiát, mert a baj ha elhatárolódik, bizony beállhat a legkellemetlenebb tünet, a kopaszodás. Nagyon jó ellenszer még a kvarcfénybesugárzás.

Mint már említettem, a száraz természetű hajat, illetve fejbőrt 10—14 naponként kell mosni, de ajánlatos előtte való napon megfelelő hajolajjal átkefélni a hajat, különösen a hajvégeket, ahol szárazak és töredezők. Másnap samponnal kétszer kimossuk a hajat és bő vízzel többször öblítjük. Ha nagyon száraz a haj, különösen a hajvégek, akkor naponta briliánsolással be kell dörzsölni, hogy szép fénye legyen és megóvjuk a töredeztől.

M. Drávay Mária

Egy férfi képe. Óriási szerencsése, hogy a lelkében élő tisztaságon kívül nagy intelligenciája is örökött, mikor nem ment el arra a bizonyos találkozásra. Szegény, romantikus kis lányom, milyen szörnyű csapás lett volna, ha ezzel a teljesen lelkismeretlen és bűnös emberrel szorosabb összeköttetésbe került volna. Csak azon csodálkozom, hogy az említett könyvek nem váltottak ki mélységes megrendülést és szűgyenkezést, mikor aztán ráeszmélt, hogy ez a férfi nemcsak magával szemben volt jellemtelen, hanem anyagi ügyekben is megbízhatatlan. Ez aztán tökéletesen elég a kiábránduláshoz és áldja Istent, hogy nem lett a könnyelmű játék eselöttje. Második kérdése sokkal nehezebb. Semmiesetre se menjen férjhez addig, míg undorral nem tud gondolni a becselten férfirra. Lásza be, kedvesem, hogy erre az undorra minden oka megvan. Ha azután szívből tud imádkozni és megköszöni a jó Istennek a menekülést, akkor várjon, míg elsimul lelkében a zűrzavar. Most már érettebb szemmel figyelje Magát és környezetét s lásza be, hogy érkei bábjá volt csupán. Aki egy életre akar szeretni valakit, annak eszével, szívével, gondolataival is szeretnie kell csak mindehhez kapcsolódhatnak az egészséges ösztönök. De pusztán érkei vonzódásra alapítani egy életet, egyenlő az egész életen át tartó, erkölcsi halállal. Maga okos, gondolkozó kis teremtes, meg fogja érteni, milyen veszedelemtől szabadult és óvakodik hasonló „esetektől”. Irjon máskor is, szeretném ismerni gyógyulási folyamatát.

Nagyon érdekel. Kívánsága nem teljesíthető. Soha nem élek vissza mások bizalmával, mert

akkor nem érdemelném meg, hogy őszinte szívvel forduljanak hozzám.

Elvált férfiak. Nagy veszedelem fenyegeti s ezért legjobb, ha őszintén elmondja édesanyjának azt, amit nekem leírt. Szülei joggal tartják gyermeknek, mert 15 éves kislány valóban az is. Annál rútabb dolog, hogy a házukhoz jár, magukat jóbarátnak nevező idősebb férfiak vissza akarnak élni a szülők jóhiszeműségével és ki akarják használni a maga tapasztalatlanságát. Szerencse, hogy idejekorán óvást emelt a Maga tisztasága és így szüleiben megfellelő segítséget kereshet és találhat a rút szándékok ellen.

Mindkettőt szeretem. Ha a férfi már most nyilatkozna, nagyon rossz fényt vetne rá. Még a történetek után is megrendíthette felesége halála s talán kétszeresen érzi, hogy sok szépséget rabolt el a szegény asszonytól. Valószínűleg azért vitte el a gyermekeit is, mert meg akart szakítani minden kapcsolatot. Várnia kell. Ha majd a halott emlékéért legyőzi a jelen, talán eljön újra. De, ha nem, akkor ezt csak annak köszönheti, hogy, ha nem is a szó teljes értelmében, de mégis segített megfosztani egy hitvest a férj szeretetétől. Mikor az ilyesmi elkezdődik, nem is tartják rablásnak a leányok azokat a titkok találkozásokat, lopott csököket, öleléseket s úgy tesznek, mintha ennyire legalább is jöguik volna. Elfelejtik, hogy a máséhoz senkinek sincs joga, hanem, ha Istennel és saját magával békességben akar élni valaki, meg kell várnia a neki rendelt egyetlen férfit. A Maga útján elindulva keletkeznek a rossz házasságok, a bűnbeeső lányok s a két nő között tépődő, öröklődő férfiak. Végül aztán nincs jó megoldás, még akkor sem, ha Isten szól bele s elszólítja a megcsalt asszonyt. Tovább tart a szenvedése és nincs vége a bűnhődésnek. Ezt most meg kellett tanulnia s talán a jövő hosszú vezeklést rejt magában érte.

Szeretet. Látja-látja, hiába hirdeti Isten törvénye, hiába tanácsolja minden jó akaratú ember, mégsem akarják elhinni, hogy a szülőknek bizalommal tartozik a gyermek. Ha elmondta volna nekik a legelső alkalommal, hogy a férfi pénzt kért, majd ők megtanították volna a hasznosót. Még elképzeli is borzasztó, hogy ennyire vak, naiv lehessen egy kereső nő, s a más vőlegényé-

nek nemcsak udvarlását fogadja el, hanem szegény kis élete minden szerzeményét is odakölcsonzi neki. Természetesen, hogy a férfi lassanként elmaradt, s az még természetesebb, hogy most, mikor már valószínűleg elfogyott a Maga félretett kis keresménye, elveszi a másik lányt. De ilyen ravasz eljárásra még Maga sem szolgált rá, mint ez a kötelezővénnyé történet. Még jó, hogy nem arról állított ki írást ez az ember, hogy Maga tartozik neki még ennél is többel. Ma nem olyan idöket élünk, hogy ilyen hosszúlejárátú kölcsonöket adhasson az, akinek ilyen szerény, kis félretett összege volt. Jöhet betegség, bombakár, vagy más, előre láthatatlan megpróbáltatás s akkor jó volna az az összeg. Ha csak lehet, vissza kell hát szereznie, ha másképp nem megy, ügyvéd útján. Bármilyen nehezére esik is, el kell tehát mondania mindent szüleinek s kérnie kell támogatásukat. Csakis a Maga nagy, okatlan titkolózása eredményezte ezt az egész, csúnya bánásmódot. Fogadja el megérdemelt korholásukat s okuljon. Ezután ne legyen ilyen hiszékeny, ennyire áldozatos, mert hitet és áldozatokat csak tisztességes emberek érdemelnek.

K. Éva. Mint rovatomban mindig íméletem, levélben senkinek sem válaszolhatok. Sajnálom pedig, hogy ilyen sokáig kell várnia, mert nagy veszély fenyegeti. Már régen el kellett volna mondania mindent jó rokonainak, kik árvaságában gondját viselték. Ök azonnal lebeszéltek volna arról, hogy könnyelműen belemenjen egy ilyen házasságba. Ha a férfit hivatalában elvált embernek ismerik, ő pedig arról beszél, hogy még csak ezután akar elválni, akkor valami már sincs rendben. Lehet, hogy már ott sem mondott már igazat. Legnagyobb fókú óvatosságra van szükség, tartózkodnia kell minden ígértől, minden lekööttöttségtől. Okosan tette, hogy a hivatali főnöktől információt kért, de nem ártana, ha rokonai még közelebbit is igyekeznének megtudni. Sok ember képzeletű egy-egy új ismeretség után, hogy házaselete már azelőtt is tühretetlen volt s csak egy lépés kell odáig, hogy azt már évekkal ezelött felbomlottnak mondja. Örömmel érzem sorából, hogy megrendült hite a férfit iránt s talán idejében elszakad ettől a semmi jót nem ígérő kapcsolattól.

Kérem kedves olvasóimat, levelükre mindig írjanak jeligét, nevet és címet, mert enélkül a levélre nem válaszolhatok. Magánlevelet nem írhatok.

Márta Köntöse

IRTA: ROZVÁNYI VILMOS

Márta éppen a haját csavargatta lendületes hullámokba, keeses gyűrűkbe, amikor anyja belépett rendes esti búcsúzkodásukra. Csak ez a mai búcsúzás nem volt rendes! Valami különös homály ül anyja tekintetén. A meleg, szelíd szemekből mindig sugárzik aggodalom, de az eddig mindig neki — Mártának szólt. Most először fordult anyja aggodalma befelé, önmaga felé.

— Anyukát holnap operálják! — rohanja meg Márta idegrendszerét olyan rémület, amilyet eddig nem érzett. — Hogy vagy, anyuka?...

Az asszony összerenzen. Megszidja magát szórakozott elmerengéséért s igyekszik a búcsúzkodást olyanná tenni, mint máskor:

— Elég lesz már a lokniból, kicsim! Aludj szépen!... Holnap majd nem tudsz felkelni. — Tudok majd... De te hogy vagy?...

Ma mégsem lehetett a gyerektől elmenni, úgy mint máskor. Le kell ülni az ágya szélére. Most már csak arra vigyázhat, hogy önmagáról ne beszéljen sokat...

— Én jól vagyok — intézi el magát hevenyén. — Te néhány napig magadra maradsz. Vigyázz apukára... A házra is vigyázz! Tudod, hogyan szoktam...

Nem, nem lehetett elkerülni, hogy mégis nagyobb, fülledt búcsúzás ne legyen a maiból. Könnyesen fénylik fel a gyerek szeme, de amint ez a gyöngy az anyja pilláján is megjelenik, a gyerek, mintha még a haját igazítaná, kisimítja könnyét a halántékára s máris nyugodt, szinte szentelen arccal fordul anyja felé:

— Igen, anyukám, mindenre vigyázok...

De ahogy az asszony megesókolja s imbolygó fáradtsággal az ajtó felé indul, a gyerek tekintete halálos feszültség figyelemmel kíséri minden mozdulatát. Szinte idegenné, nem a szívéhez tartozóvá nézi anyját, hogy hidegebben megítélhesse: „Mi lesz vele? Mi lehet majd? Kibirja-e?...”

Aki kiment az ajtón, az az ő anyja!... jó-e, sohasem nézte meg idegen szemmel: szép-e, Még Csak annyit tudott róla, hogy szent asszony, az egyetlen Anya a világon, akiről min-

denki csak úgy gondolkozhatik, mint ő. Minden és mindenki számára az ő anyja a Szépség és a Jóság, a fogalom egyetlenségével és teljességével. Nem érti át, csak ösztöneiben viharzik fel most, hogy anyja test is, esendő emberi test, amely hirtelen ledőlhat, mint egy óra: Megbénulhat!

Márta valami különös válságot érez átsuhanni lelkén. Csak egy pillanatig büszke magára, mert tudja: szép történet benne! A halál gondolatát lesöpri idegeiről, hogy az ne férközhessek az anyjához. Öntudatos harcba kezd: úgy kell viselkednie most, hogy anyjának ne jusson eszébe a halál. Vannak percei amikor ő érzi az anyját gyerekeknek, a saját gyerekének.

Az apja lép be és ez az érzés most az apjával szemben is elfogja:

— Légy nyugodt, apuka! — jönja karját apja nyaka köré, — Anyukával nem történelhetik semmi. Én tudom...

Apja nem érti meg rögtön. Fürkészve néz rá, nem a rettegés zavarába mond-e ilgesmit. De mikor a gyerek biztonságát látja, elfordul. Nyilván az arcát rejtegeti s Márta sejt, miért! Megint majdnem beleszédül ebbe a rémületébe. De rövid, néma reszketés és Márta már atyja felé is tudja mutatni nyugodt, szentelen arcát:

— Ne félj, apu, nem lesz semmi zavar körülöttem! Majd én vigyázok...

Mintha csak ez az egyetlen gond származnék abból, hogy az anyja nem lesz itthon!...

— Nehéz lesz a tudományok mellett a pókhálót is üldözöbe venni, de majd Ilonkával elintézzük... Igaz, Ica?...

Igazi háziasszonyi jólénnnyel fordul oda a háttérben szorongó kis szobalányhoz. Az ijedten bólogat:

— Igen, majd mink a kisasszonykával mindent elintézzünk!...

— No, ugy-e! — S Márta kicsit már nem is illedelmesen veregeti meg apja vállát. — Háztartásban jeles. Bizd csak rám!

Apja valóban felvidul kicsit a gyermek önbizalmán s elindul a szobája felé. Márta azonban észreveszi: akármilyen nyugodtra, határozottára akarja is szabni lépéseit, épp olyan imbolygó bizonytalan árnyék ő is, mint imént az anyja volt.

Másnap majdnem túljátssza már magát anyja előtt. A tényről beszél, amitől retteg s amiről azt hiszi, hogy anyja is attól fél. Az orvosprofesszort mézsárosnak nevezi, az orvo-

Megvételre keresem az

Eneyklopédia Italiana

sorozatát. Ajánlatok e lap kiadóhivatalához küldendők „LEXIKON” jellegére.

sokat bieskásoknak, kamaszos okvetellenkedéssel igyekeznek eljelentékteleníteni anyja életútjának azt a veszedelmes fordulóját s annyira belebuzgólkodik a játékrendezésbe, hogy nem veszi észre anyja rá-rárévedő fájdalmas mosolyát. Azt csinálja, amit vele szoktak, mielőtt — fogorvoshoz viszik.

Csakhoggy itt most nem fogházásról van szó!...

Az autóhoz is úgy kíséri ki anyját, hogy terveket beszél meg vele — „azutánra”. Már senki sem meri kimondani a lényt, amelyről szó van, anyja életének félelmes állomását. Mindenki csak úgy beszél, hogy „majd azután”... Márta találta ki félelmeinek s valamennyiök számára jó szó lett... Majd azután!

A maguk életét is valamennyien — azutánra hagyják.

Mikor az autó elberregett s Márta visszafordult a lakásba, akkor omlott csak neki a falnak, tenyerébe lemetett arccal:

— Anyukám, édes jó anyukám!...

Apja csak későn jött meg a vacsorához. Márta elfulladt szívvel futott eléje, úgyhoggy apja nagyon vidámkodva ismételte:

— Túl van rajta, hál' Istennek, túl van rajta.

De egész vacsora alatt nem beszéltek többet. Másról nem tudtak, erről — nem mertek.

Márta gyorsan bújik ágyba, elkattantja a villanyt, hogy elbújhassék a sötétben. Nem sikerül. Inkább a világosságot kívánja, mert a lárgyak formája így jobban leköti figyelmét. Mikor már így sem bírja, lelép az ágyról.

— Szegény jó anyuka!

Keze gyöngéden siklik végig a vastag, puha, selymesen síkló köntösön. Az anyjén! Hosszan, könnyelábadt szemmel nézi.

— Nem, nem, szemtelenség volna!

Rémülten teszi el a ruhadarabot.

Más fordulatot ad gondolatainak. Ostobaság. Ő most arról bizonyítja be, hogy nem lesz baj a háznál, amíg anyuka oda van — ha anyja pongyoláját jel meri venni!

Nem merte... Visszabújt az ágyba s végre elaludt.

Másnap reggel hatkor ébredt. Pontosan, mint az anyja szokott.

És kilépett és rendelkezni kezdett:

— Ma kismosás lesz... Vigyázzon a kávéra, amíg én apukát felkeltem... A vice porolja ki a szőnyegetek... Mennyit kap? Két pengőt?... Biztos, hogy anyu is annyit ad?... Ica, be ne csapjon!

Megy gondtól gondig, mindenben rajt' a szeme, mindenben talál igazítani valót. Még az ebédről is rendelkezik.

— De pénz! — mosolyog a cseléd.

Hát igen, pénz!... Erre nem gondolt. Bekopog apjához:

— Apa, adj pénzt!

Hosszú izgalmak után mély, tompa álomból ébred az öregúr:

— Na, a csodát, hát te miért nem alszol még?

— Nem lehet. Anyuka mondta, hogy vigyázzak a házra.

Apja szeme hosszan, komoran mered rá. A gyerekek büszkén, öntudatosan áll előtte s

DÉLIBÁB

M. Drávay Mária kozmetikája

Modern arcápolás. Hormonos, vitaminos kezelések és készítmények. Díjtalan kozmetikai tanácsadás. (Válaszbélyeg.) Utánvételi szállítás

Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 3. sz. Telefon: 184-541

nyújtja tenyerét a pénzért. Csak amikor apja nem mozdul, akkor néz végig magán. Jóságos ég! Ő felvette anyja pongyoláját, az önludatadó ruhadarabot.

— Bocsáss meg, apu! — könyörög könnyeboruló szemmel s már oldja is ki a kötös kötelékét.

De lám, papa mosolyog:

RENDKIVÜLI AJÁNLAT a DÉLIBÁB olvasóinak.

8 kötetből álló kis regénycsoport ára csak 3 pengő 80 fillér. 11 kötetből álló nagy regénycsoport ára 7 pengő. Az összes regények kiváló írók művei.

Megrendelhető a FORRÁS könyvesboltjában Budapest, VII., Dohány-u. 12. Postai megrendelés esetén kérjük a mű ellenértékét postautalványon beküldeni és bérmentve szállítja a kiadóhivatal.

— Csak hagyd magadon... Tessék a pénz! Mit kopok enni?

Nevetésbe oldódik megdöbbenésük.

Márta, ahogy anyja felől napról-napra biztatóbb hírek érkeztek, egyre biztosabban hordta a kék pongyolát. Másképp nem is tudott parancsolgatni maga körül, csak abban!

A kékselyem pongyolában járt egész nap, amíg anyja egy könnyes, boldog délutánon haza nem jött.

ZSIROS, FÉNYES BŐRŰEK
„HELACIT”-től szépülnek
SZAKÜZLETEKBEN!

Az olvasó rovata

HONVÉDEINK LEVELLET KÉRNEK A MAGYAR LÁNYOKTÓL:

Tp. L/751. Ramuska János tiz. Pordán József őrv. Pocsai Bertalan hv. Prokai Pál hv. Pásztor Sándor hv. Ujj Béla hv. Tp. B/217. Hunyadi Mihály hv. Tp. D/669. Hunyadi Imre tiz. Kép Béla őrv. Hadossi Mihály hv. Dobsa János hv. Tp. F/133. Murányi József szk. Tp. H/728. Tamás János hv. Győri Lajos hv. és B. Nagy József hv. Tp. D/202. Kertész István hv. és Marossy Mihály őrv. Tp. P/424. Kabály Mihály hv. Horváth Lajos hv. Nagy Sándor hv. Borók Mihály hv. Borbély Miklós tiz. Tatár József hv. Tp. P/258. Müller Ferenc szd. Irnok. Tp. A/537. Varga Ádám őrv. és Jarabek Imre tiz. Tp. A/810. Gridzsák János őrv. Bajtyuk György őrv. és Mócsi Béla hv. Tp. C/519. Bobki Miklós őrv. Tp. F/702. Rozsis István hv. Tp. V/760. Seress István zls. Tp. D/458. Ilés Sándor őrv. Radasovszky Pál hv. Bajka Ferenc hv. Havrány Gyula hv. Czumbil István hv. Tp. Z/981. Galló János szk. Tp. Z/713. Bartha Béla hv. Tp. D/788. Márinkás Gábor hv. Tp. F/702. Mátyók János őrv. Tarjányi György hv. Tp. Z/981. Szabó Antal tiz. Barla-Szabó Sándor őrv. Palkó Antal szk. Tp. K/831. Aszódi István szk. Citzó Ferenc hv. Nagy Dezső hv. Kocsis József hv. Tp. B/545. Lukács Balázs hv. és Zentai Pál hv. Tp. M/674. Zelei István hv. és Szekeres János hv. Tp. M/333. Tóth Lajos hv. Tp. H/871. Kiss István hv. Tp. Z/713. Kirilla Viktor zls. Tp. V/723. Bertók Pál szk. Tp. V/133. Ilonka Imre hv. Tp. B/949. Meződy Károly őrv. Tp. B/717. Madarász Lajos hv. Katona István hv. Fazekas Zoltán hv. Ziegler Mátvás hv. Karika János hv. Tp. Z/713. Bezzeg János őrv. Domonkos József hv. Muci János hv. Szakál Balázs őrv. Tp. P/395. Bodnár Bálint tiz. Szlavkovszky Mihály szk. Molnár Géza szk. Dudás Lajos őrv. Spányik Pál hv. Deák János hv. Lukács Béla tiz. Csirmaz István szk. Tóth Pál Sándor őrv. Szitai Albert hv. Jakab Lajos tiz. Mihalik István hv. Ádám György hv. Kiss Ernő hv. D. 114. Keresztény László tiz. V. 487. Simon Rezső tiz. V. 537. Arany László őrv. Kohut János tiz. Nógrádi Antal tiz. Puskás

Lajos őrv. Ligeti István karp. szk. F. 662. Vitéz Arnódi József hv. P. 237. Petrovics János szk. Molnár András szk. L. 611. Rigó János hv. V. 562. Lukács Balázs és Zentai Pál hv. B. 545. Eszenyi Lajos tiz. Tátkai József hv. Szalonka László hv. Jakab József őrv. V. 525. Barta József, Péter György őrv. V. 531. Időjelző csapat F. 810. Sáros István szk. Varga Sándor hv. Máthé Kornél hv. Bátorffy Károly hv. Vitéz Rácz Bertalan hv. Liegler Károly hv. Emódi János hv. Bodnár József. Tarnóczy József hv. A. 668. Kovács Lajos hv. D. 468. Ujvári János hv. Majoros István tiz. A. 778. Pradovits József őrv. Saár Tibor hv. Madocsi Endre hv. A. 788. Két rádiós K. 390. Horváth III. István hv. K. 326. Rabócz András hv. Toján Béla hv. Torma Mihály hv. Harsányi Lajos hv. Katona Mihály hv. Dankó Sándor hv. H. 392. Kiss János hv. A. 742. Kolovratuk László szk. Agárdi Imre L. 121. Zságer János őrm. A. 107. Pálbári Imre tiz. Nagy János őrv. Sütő Berci hv. Farkas Sándor hv. Tóth Alajos hv. B. 949. Szanyi Dénes tiz. Diósi József tiz. Ferenczi András tiz. Finker István tiz. Frenc Rudolf tiz. Ruha József tiz. Bodogász György tiz. H. 699. Jankó József tiz. C. 902. Sinka László hv. D. 310. Simon Rezső tiz. V. 537. Karmanoczki István hv. B. 813.

SZIVÉSEN LEVELEZNÉNEK:

Fodor Rózsi Kapuvár, Sopron vm. Bánffy Teréz Kistelek, Virág-u. 2. Bárány Margit Kistelek, Virág-u. 27. Papp Erzsébet Kistelek, Damjanich-u. 2. Polónyi Irénke Budapest, IX., Üllői-út 124. 30. ép. 166. ajtó. Bálint Margareta Budapest, IV., Petőfi Sándor-u. 10. IV. 28.

ÜZENETEK:

Tp. B/717-ről Füleky Ferenc szk. (Szászrégenbe és Budapestre). Tp. P/500-ról Boda Ferenc őrm. Tp. M/975-ről és Tp. M/576-ról Jakus Nándor hv. (Ujpestre). Timár István hv. (Ujpestre). Tóth Imre hv. (Ujpestre). Tp. A/290-ről Molnár Károly szk. Tp. B/949-ről Merődy Károly őrv. Tp. H/278-ről Szontagh Emil hv.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENI

Be nem kért kéziratokat, rajzokat, tényképfelvételeket vissza nem küldünk, meg nem őrünk, azokért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Kérdésekre csak e rovatban válaszolunk, levélben még válaszbelég beküldése esetén sem adunk választ. Csak egy kérdésre válaszolunk. Művészek és közéleti szereplők lakcímét, telefonszámát nem közölhetjük. Magánéletüket érintő kérdésekre nem válaszolunk.

„Tanárestalan” jeligréje üzenjük, hogy egyelőre iratkozzék be az Országos Magyar Színművészeti Akadémiára, mert ott a kért irányban is kap megfelelő oktatást. Innen

majd tovább tájékozódhat a filmszakma felé. — M. M. Zsuzsanna. Novellája közlésre nem alkalmas. — B. J. A költemény nem való hasábjainkra. — K. S. Beregszász. Versei biztató jövőt

mutatnak. — Erzsébet. Darabját küldje a pesti színházak dramaturgi hivatalához: ott elolvassák. — Kitti. Jelentkezzék az Országos Színművészeti Akadémia felvételi vizsgáján.

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS Szerkesztő: DÁLOKY JÁNOS
Felelős kiadó: BÓR ISTVÁN. Kiadótulajdonos: Forrás Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt., Budapest, VII., Dohány-utca 12

A vi
hölgy. S
neki. A
férjira.
— A
vagyok.
— L
hölgyön
hüsbán
— S
hölgy.
Egys
villamo

—
A k
az iga
—
lasz.
—
kérést
—
is elő
a pén

—
tűnt a
vellen
elő, m
dok eg
élni r
— M
teszür
szép,
nyire
a fér
—
melyé
za a

Nevezzünk

Pesti történet

A villamosra felszáll egy kövér hölgy. Senki nem akar helyet adni neki. A hölgy végül is rászól egy férfinak.

— Adja át kérem a helyét. Beteg vagyok.

— Hát ez nem igen látszik a hölgyön — feleli a férfi. — Jó hűsban van, mi lehet a baja.

— Sartaichom van — feleli a hölgy.

Egyszerre huszan ugrottak le a villamosról.

Remek megoldás

Két fiatal színész beszélget:

— Van nálatam egy nagyszerű nő. Remekül főz, takarít, mos.

— Mit fizetsz neki?

— Semmit.

— Hát ez hogy lehet?

— Elvettem feleségül.

Igaz van

A kis epizódszínész előleget kért az igazgatójától.

— Nem adok — hangzik a válasz. — Mivel indokolja az előlegkérést?

— Azzal, hogy a mi színházunk is előadás előtt, s nem utána kéri a pénzt a közönségtől.

Rendőrségen

— Kérem eltünt a férjem. Okvetlenül kerítsék elő, mert nem tudok egy napig sem élni nélküle.

— Mindent megteszünk kérem. Ez szép, hogy ennyire ragaszkodik a férjéhez.

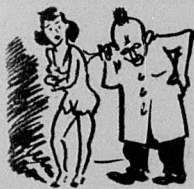
— Nála van új kosztümöm, melyet pechemre vele hoztattam hazu a szabónőtől.

Orvosnál

— Nagyságos asszonyom, őszintén meg kell mondanom, hogy ön nem nagyon teszszik nekem.

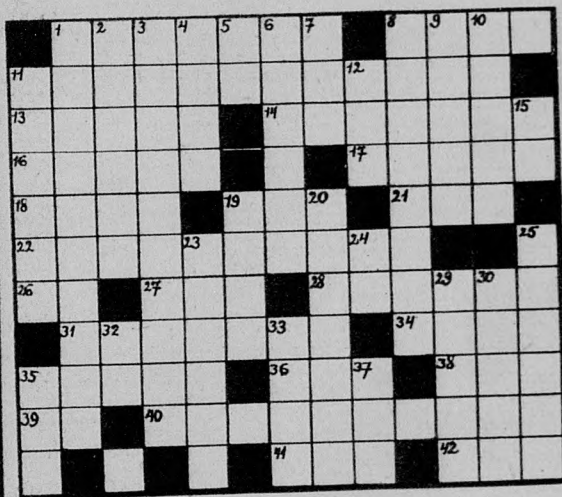
— Igen? Hát maga sem az én férjüdeádom, doktor úr!

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes sorok: 1. Minden idők legnagyobb vigjáték-írója (1622–1673). 8. Női név. 11. Theodor Rodet bolondos története (Andrássy Színház). 13. A Noszty-fiú... Tóth Marival (Mikszáth). 14. A Nagy Antillák egyik szigete. 16. Szin. 17. A „Nagyúr” legidősebb fia. 18. Gárdonyi Géza megfilmesített népsziműve. 19. Felvidéki Emlék-Verseney. 21. Aradi Asszonyok Köre. 22. Nem iható szesz. 26. Az arzén vegyjele. 27. Sok elűzöttl Megyeren. 28. Tésztaizésítő. 31. A fogához veri a garast. 34. A Ladoga-tóból a Finn-öbölbe ömlik. 35. Ebédidőre. 36. Menyasszony. 38. Egy fél gyerek (?). 39. Az okkultisták által feltételezett természeti erő. 40. Népszerű fiatal olasz filmszínész. 41. Óbudai sportegyesület. 42. Őszi Ótórai Tea.

Függőleges sorok: 1. A Vigszínház évadnyitó zenés vigjátéka. 2. Weber német zeneszerző operája. 3. Supka Géza szerkesztette, képes havi folyóirat volt (az irodalom latin neve). 4. Zamatos, aromás. 5. Eme. 6. Kötő karmester (Lajos). 7. Spanyol exkirályné. 8. (A) Dunántúl gyöngye.

9. Török női név. 10. A spanyol hódítás előtt Bolívia uralkodó osztálya. 11. U. S. A.-állam. 12. Önkéntes Mentő-Egyesület. 15. A, a, a, a. 19. Heino világhírű. 20. Az elítélendő bűnlajstroma. 23. Vazelintartó. 24. Római kettes. 25. A színész egy szerepet. 29. Egész évre váltott színházjegyet. 30. Híven növény pl. a sóska. 32. Somogyi Livia névjele. 33. „A szív” magyarra fordítója (Antal). 35. Hangszer. 37. Római üdvözlés.

Bíró Zsolt

MEGFEJTÉSEK

A 39. számban közölt keresztrejtvény kulesmegfejtése.
Vízszintes: 1. Kétségbeesett. 49. Naturalizmus. Függőleges: 1. Készületlen. 11. Tehetséges.

A DÉLIBÁB előfizetési ára: negyedévre 6 pengő, félévre 11 P 80 fill. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 50 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány-u. 12.
Telefon: Szerkesztőség: 225-461. Kiadóhivatal (reklamációk): 223-882, 423-771. Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

Forrás Nyomdai Műintézet és Kládóvállalat Rt. mélynyomása, Budapest. (Felelős vezető: Molnár József)

D-31480

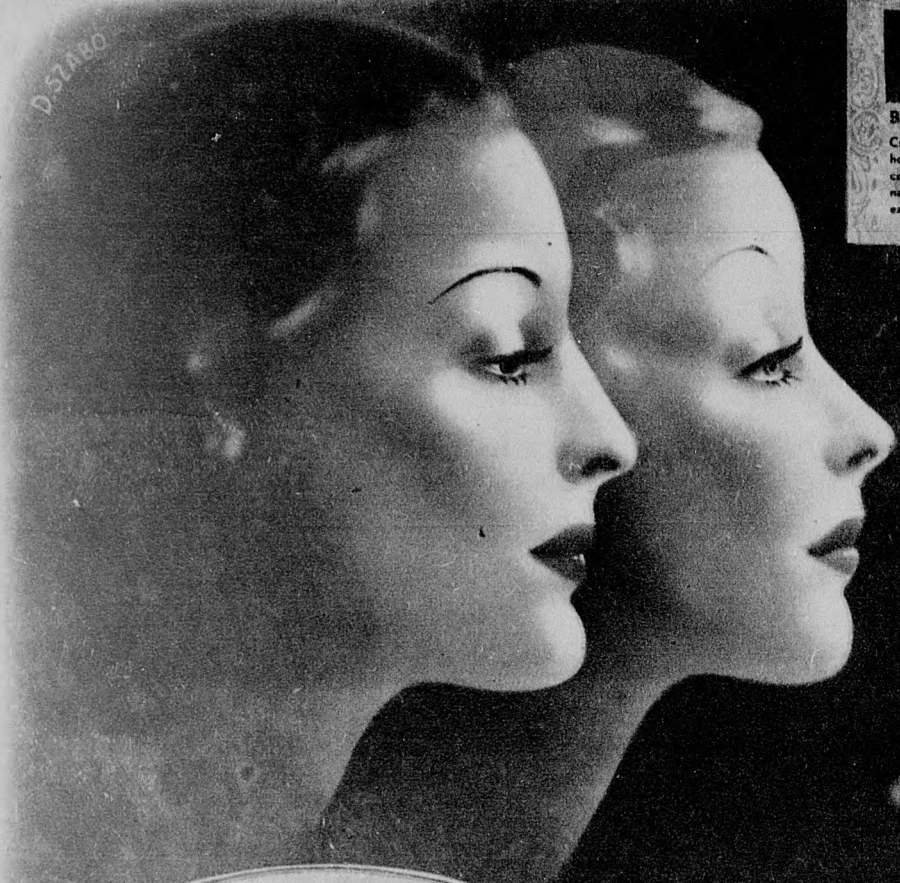
Délihál

BIZTOSÍTÁSI BÉLYEG

Csakis ez a bélyeg igazolja, hogy Ön biztosítással kapcsolatos havi vásárlásának. Ne felejtse el a lapot, ha ez a bélyeg nincs rányomva!

41. SZÁM

COLD CREAM
VANISHING CREAM

Magyarországon kizárólag.

CREME ET POUDRE VALERY

PARFUMS DE LUXE
VALERY
LUCIEN DELORME S.R.L.
BUDAPEST X

RÁDIÓ
OKTÓBER